

Ikt. szám: FFB/41-1/2012.

FFB-10/2014.
(FFB-74/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2012. április 11-én, szerdán, 9 óra 4 perckor
az Képviselői Irodaház V. emelet 532. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	<i>3</i>
<i>Az ülés résztvevői</i>	<i>4</i>
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>Tájékoztató az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működéséről és tevékenységéről</i>	<i>5</i>
Vámosi Oszkár ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség) tájékoztatója	6
Kérdések és vélemények	13
Válaszadás	20
Reflexió	27
<i>Elnöki zárszó</i>	<i>29</i>

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működéséről és tevékenységéről

Tájékoztatót ad:

Vámosi Oszkár, az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség ügyvezetője

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Jávor Benedek** (LMP), a bizottság elnöke
Dr. Nagy Andor (KDNP), a bizottság alelnöke

Szabó Imre (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Bácskai János (Fidesz)
Fejér Andor (Fidesz)
Fülöp István (Fidesz)
Schmidt Csaba (Fidesz)
Sebestyén László (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP)
Bödecs Barna (Jobbik)
Dr. Oláh Lajos (független)
Dr. Szili Katalin (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) dr. Nagy Andornak (KDNP)
Bányai Gábor (Fidesz) Sebestyén Lászlónak (Fidesz)
Bartos Mónika (Fidesz) Fejér Andornak (Fidesz)
Bodó Imre (Fidesz) Schmidt Csabának (Fidesz)
Fülöp István (Fidesz) megérkezéséig dr. Aradszki Andrásnak (Fidesz)
Koncz Ferenc (Fidesz) dr. Bácskai Jánosnak (Fidesz)
Kepli Lajos (Jobbik) Bödecs Barnának (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Vámosi Oszkár ügyvezető, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség

Megjelentek

Szilágyi László (LMP) országgyűlési képviselő
Jártas Antal, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség
Dr. Wégner Krisztina, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség
Dr. Schieszl Ferenc, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség
Dr. Hajdók János, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség
Sebestyén Gyula, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 4 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

JÁVOR BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok mindenkinek. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait és meghívott vendégeinket, minden kedves megjelentet.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, tehát meg tudjuk kezdeni a munkát, de ehhez elsőként az írásban kiküldött napirendről kell határoznunk. Aki ezt a napirendet támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás. – Mindenki jelez.) A bizottság a napirendet egyhangúlag támogatta, megkezdjük a munkát.

Tájékoztató az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működéséről és tevékenységéről

A mai ülés egyetlen napirendi pontja az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működéséről, tevékenységéről, az elmúlt hónapokban felhalmozott tapasztalatairól, a termékdíjtörvényről, illetve az ezzel kapcsolatos feladatok helyzetéről, elvégzéséről szóló beszámoló meghallgatása. Egy nagyon fontos kérdésről van szó. Mindannyian jól emlékszünk rá, hiszen a bizottságban is intenzív viták zajlottak a termékdíjtörvényről. A termékdíj-szabályozás, a termékdíjköteles termékek visszagyűjtése, hasznosítása, ennek a rendszere az elmúlt hónapokban radikális átalakuláson ment keresztül. Ez az átalakulás érintette mind a termékdíjtételeket, mind azt az intézményrendszert, amelyik a visszagyűjtés koordinálásával foglalkozik, illetve a hulladékok hasznosításával foglalkozik.

Számos aggodalom fogalmazódott meg elsősorban ellenzéki, de kormánypárti oldalról is azzal kapcsolatban, hogy az a nagyon erőltetett ütemű átalakítás, amely 2012. január 1-jével már bevezette ezt az új rendszert, vajon működőképes lesz-e, zökkenőmentesen át tudja-e vezetni a rendszert az új működési szisztémába, képes lesz-e az új rendszer arra, hogy az európai uniós előírásokat, illetve a visszagyűjtési kötelezettségre vonatkozó előírásokat teljesítse, és zavarmentesen biztosítsa a termékdíjköteles termékek gyűjtését, hasznosítását Magyarországon. Ezzel kapcsolatban a sajtóban is jelentek meg olyan hírek, illetve látjuk, azért nem teljesen zavarmentes ez a történet, hiszen a tenderek kiírására csak mostanában kerül sor, miközben az OHÜ-nek elvileg január 1-je óta végeznie kellene a koordinációs tevékenységet. A tényleges begyűjtésre, hasznosításra vonatkozó szerződések megkötésére számos termékdíjcsoporthoz esetében még nem került sor. Felvetődött az a kérdés is, hogy ez veszélyezteti-e Magyarország uniós kötelezettségvállalásait, és képes lesz-e az OHÜ az év végéig teljesíteni azokat az előírásokat, amelyek Magyarország számára kötelező jelleggel megfogalmazásra kerültek.

Mindezek fényében gondoltuk úgy, hogy ez egy olyan pillanat az első negyedév végén, amikor a bizottságnak, amely felelőse volt a termékdíjtörvénynek is, és a bizottság a tagjai között tudhatja Sebestyén László képviselő urat, aki személyesen betérjett a termékdíj-szabályozást, hogy vajon ez az új szabályozás és az ennek eredményeképpen felálló új intézményrendszer hogyan teljesített az elmúlt negyedévben, milyen tervei vannak az elkövetkezendőkre, várhatóan hogyan tudjuk értékelni ennek az új rendszernek a működését.

Köszönöm Vámosi Oszkár úrnak, az OHÜ ügyvezetőjének, hogy elfogadta a bizottság meghívását, és arra kérem, hogy maximum 20 perc időkeretben tájékoztassa a bizottságot az OHÜ tevékenységéről, elsősorban azokra a kérdésekre is hangsúlyosan kitérve, amelyeket a bevezetőben is említettem, tehát a tenderek kiírásával kapcsolatos kérdésekre, az elvárt célok teljesülésének a kérdésére. Ezzel megadom a szót, és az ügyvezető igazgató úr beszámolója

után a bizottság tagjainak lehetőségük lesz kérdéseket intézni, illetve az észrevételeiket megtenni. Öné a szó.

Vámosi Oszkár ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség) tájékoztatója

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség):
Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szabad leülnöm?

ELNÖK: Igen, és kérem, kapcsolja be a mikrofont.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség):
Köszönöm szépen, így könnyebb.

Tisztelt Elnök Úr! Bízom benne, most jól hallható leszek. Köszönöm szépen a felkérést, ennek nagy örömmel tettem eleget. Noha csak egy negyedév telt el a 2012. évből, és egy negyedév alatt nyilván nem lehet megváltani a világot, azért nagyon sok munkát elvégeztünk. Örülök annak, hogy erről most beszámolhatok önöknek, és remélem, kielégítő lesz a beszámoló.

(Vetítés.) Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségnek, noha feladata a termékdíj köteles termékekből képződött hulladékok gyűjtésének, hasznosításának klasszikus szóval a koordinálása, nyilvánvalóan az első negyedévben, illetve az azt megelőző időszakban számos olyan feladatot is el kellett látnia, amelyek ahhoz szükségesek, hogy egyáltalán beszélhessük arról, ahogyan az elnök úr is említette, hogy zökkenőmentesen átmehessen a rendszer az új, 2012. január 1-jétől érvényes szabályozási környezetnek megfelelő rendszerbe. Ezért már az elmúlt évben, 2011-ben is nagyon sok és nagyon szerteágazó munkát végeztünk annak érdekében, hogy január 1-jétől elindulhasson a munka. Való igaz, bizonyos lépések megtétele rendkívül sok és rendkívül nehéz feladat elé állított bennünket, ezekről most megpróbálom a következő 20 percben beszámolni.

Mindenekelőtt pár szót szólnék az új termékdíjtörvény koncepcionális kérdéseiről, amelyben megpróbált az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség valamilyen módon rendet vágni az elmúlt időszakban, véleményünk és álláspontunk szerint a viszonylag rendezetlen és nehezen áttekinthető szabályozás kereteiben. Egyrészt egy egyablakos rendszerre törekszünk, tehát megpróbáljuk egy olyan szabályozási környezet létrehozását, ahol a kötelezettek, tehát a gyártók, illetve a szolgáltatók lehetőség szerint kevés, pontosan egy darab szervezettel állnak kapcsolatban, tehát nem három, négy, öt koordináló szervezettel kell szerződést kötniük és a különféle szolgáltatási tevékenységet a mentesség érdekében elnyerniük, hanem e helyett egyetlen szervezettel kerülnek kapcsolatba. Úgy gondolom, az a fajta átmenet, amelyik a régi rendszerben ismert szabályozási elemek és a mostani, a 2012. január 1-je óta érvényes rendszer között elsősorban és lényegében mutatkozik, az az átláthatóság, tehát az állam által irányított, az állam közvetlen finanszírozási körébe és irányításába vont szabályozás, irányítás, amely véleményünk szerint megfelelő módon számon kérhető, megfelelő rendszert eredményez. Nyilvánvalóan nagyon fontos, hogy ez egy közös munka legyen, hiszen az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség teszi a dolgát, tevékenykedik, önök, politikusok, illetve szakemberek pedig ezt számon kérik rajtunk. Ennek meg kell teremteni a különféle formáit és formuláit, de úgy gondolom, ezek javarészt kialakultak, és azért ülünk most is itt, hogy ez a számonkérhetőség meg is történjen.

Nagyon fontosnak tartom a nyomon követhetőséget. Úgy gondolom, az elmúlt időszaknak ez volt a rákfenéje, tehát maguk a folyamatok borzasztóan széttagozódtak, nagyon nehezen követhetőek voltak, mindenhol bujkált a kisördög, hogy a régi rendszerben egyébként a jogszabályi kereteknek teljesen megfelelő folyamatokban olyan szabályozási lehetőségek, olyan működési lehetőségek voltak, ha valaki ezeket nem jóhiszeműen használta

ki, akkor ez mindenféleképpen a többiek, a jóhiszeműen, a szabályosan és a jogkövetően működők kárára történt. Úgy gondolom, összességében ez egy nagyon rossz állapotot, egy suttogó propagandát eredményezett, hiszen az elmúlt években beindult az a fajta egymásra mutogatás, miután a másik területéről nem lehetett pontosan tudni, hogy ott mi folyik, milyen szolgáltatások, milyen körülmények között, milyen árszinten történnek, ezért nyilvánvalóan mindenki a másokra próbált mutogatni, hogy ott nem megfelelően folynak a dolgok. Azt gondolom, ez a fajta nyomon követhetőség, amelyiknek kialakítottuk a megfelelő feltételeit, mindenképpen javítja és emeli a rendszer átláthatóságát. Természetesen, ha mindezek alapján átlátható, számon kérhető, nyomon követhető, akkor megfelelő módon ellenőrizhetővé is válik a rendszer.

Én az adminisztrációcsökkentésre is ráutalnék, bár ez óriási vitákat váltott ki az elmúlt időszakban, de már a törvény alkotása közben is. Tudjuk jól, a régi rendszerben a csomagolás tekintetében valójában százezres nagyságrendű vagy még annál is több kötelezettel álltunk szemben, akikből 15 évi munkával sikerült 50 ezret azonosítani és beteretlni a rendszerbe. Mi úgy gondoljuk, ez a rendszer ebben a formában nem volt jó, e helyett egy olyan alakult ki, ahol jóval kevesebbre, pár ezerre csökkent a kötelezettek száma. Természetesen erre vonatkozóan az adatokat megkértük a NAV-tól, az első negyedév alapján ezt most már talán jobban lehet majd látni. Ezt még nem kaptuk meg, de amint rendelkezésünkre áll, közzé tesszük a honlapunkon. Bízunk benne, hogy a jogalkotó szándékának megfelelően nagymértékben csökkentek azok a kötelezettek, akiknek valóban kapcsolatban kell lenniük az adóhatósággal, és adót kell fizetniük.

Úgy gondolom, egy nagyon fontos elem volt az a szerintem félreértelmezett eleme a 2011. év végéig életben volt rendszernek, hogy a koordináló szervezetek egyfajta versenyt alakítottak ki egymás között, ez negatív árspirált alakított ki. Annak idején, a törvényalkotás során nagyon sokszor folyt erről vita, de azt hiszem, senki nem vonta kétségbe, hogy a koordináló szervezeteknek az a fajta logikája semmiképpen sem célravezető, hogy 23 darab volt belőlük Magyarországon 2011. december 31-ig. Egy ilyen kicsi országban nem feltétlenül jó, hogyha ennyi szervezet egymástól függetlenül, decentralizáltan, külön-külön alakítja ki a szabályait, mindenkinek másfajta alrendszere van, mindenhová másfajta módon kell jelenteni, mindenhol másfajta adatokat tekintenek relevánsnak, és ezek között nincsen semmiféle konzisztencia. Tehát az ilyen elemeket, úgy gondoltuk, nagyon is helyénvaló, hogy kivezetjük abból a körből, amelyik véleményünk szerint a működés szempontjából szükségtelen, tehát pontosabban, a szükségtelen elemeket ki kell vezetni a körből.

Volt egy utolsó is, ami számunkra nyilvánvalóan a legfontosabb, de önök számára is a legfontosabb. Nekünk először nyilván a rendszert kellett felépítenünk, és amikor ez megvolt, akkor jött az a teljesen jogos kérdés, hogy hogyan tudunk az európai uniós előírásoknak megfelelni. Az európai uniós előírásoknak ugyanis soha nem feleltünk meg, sem a csomagolás területén, sem pedig az elektromos és elektronikai hulladékok területén az utóbbi években. Tudjuk jól, hogy 264/2004. számú kormányrendelet előírásainak megfelelő teljesítmény már nem érte el a 4 kg/fő éves szintet, ezt 2012. december 31-éig teljesíteni kívánjuk, és teljesíteni is fogjuk.

Röviden pár szót az ügynökség működési sémájáról. Két modellt mutatunk be, egyrészt a belső működési szervezeti sémánkat. Az ügynökség fölött van egyrészt az ügydöntő felügyelőbizottság döntéseinek az elfogadása, illetve a jóváhagyása tekintetében bírjogosultságokkal. Köszöntöm is itt Jártas Antal urat, az ügydöntő felügyelőbizottság elnökét, illetve Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter urat, a Vidékfejlesztési Minisztérium egyszemélyes alapítójaként közvetlenül is, illetve a felügyelőbizottságon keresztül is természetesen gyakorolja az irányító, végrehajtó hatalmat az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség felett. Én itt megrajzoltam a Termékdíj bizottságot, kicsit szaggatottan rajzoltam körbe, hiszen a Termékdíj bizottság szabályait, illetve működési feltételeit még nem

alakítottuk ki, az év folyamán ezt is ki kell alakítani. Nyilvánvalóan a rendszernek ez is egy olyan inputja, amelyik végül a miniszter úron keresztül eljut az ügynökséghez, és az ügynökség működésére ráhatással bírhat.

Külső működési modellünk. Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség a Vidékfejlesztési Minisztérium szerve. Itt emellett meg kell említeni a másodfokú környezetvédelmi hatóságot, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget, illetve a Nemzetgazdasági Minisztérium által a termékdíjas szabályozásban érintett és érdekelt NAV-ot, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt. Ennek a három szervezetnek egyfajta interakcióra van szükségük ahhoz, hogy a jogalkotó, tehát a Vidékfejlesztési Minisztérium, mint a környezetvédelem legfontosabb és legfelsőbb jogalkotója, valamint a Nemzetgazdasági Minisztérium, amelyik felelős a gazdasági folyamatok különféle vetületeiért, általuk a jogalkotói oldalról megfogalmazott elvárások végrehajthatósága, működőképessége, a megfelelő információáramlás, valamint az egyes területek megfelelő szétosztása, például a felmerült körülbelül 2 ezer darab kérdés, amelyik az elmúlt egy évben a termékdíjas szabályozással kapcsolatban befutott a minisztériumokhoz, a társszervekhez, a háttérintézményekhez, egy bizonyos részük nyilvánvalóan olyan elemeket tartalmaz, amelyek kifejezetten az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség, az OKTVF vagy pedig a Vidékfejlesztési Minisztérium hatáskörébe tartozó környezetvédelemmel kapcsolatos kérdéskör, illetve a kérdések egy másik köre a Nemzetgazdasági Minisztérium és a NAV oldalára delegálandó. Ennek a megfelelő együttműködési rendszernek a kialakítása is cél volt, és úgy gondolom, nagyon jól haladunk ez ügyben is, hiszen egy háromoldalú megegyezés küszöbén állunk, ezt ebben a pillanatban mind a három szervezetnél vizsgálják a jogászok, és megpróbálják az együttműködés végső formuláját megadni. Véleményem szerint mindez alapot teremt arra, hogy kialakul egyfajta konzisztens jogértelmezés, illetve továbblépési alap arra, hogy a jogszabály esetleges hiányosságai, valamint a szükséges módosításai megvalósíthatóak legyenek.

Pár szót az ügydöntő felügyelőbizottság működését meghatározó szervezeti struktúráról. Az ügyvezetés felett, mint említettem, a felügyelőbizottság áll. Három főosztállyal működik az ügynökség. Egyrészt van egy gazdasági főosztály, amelyik a szokásos és szokványos gazdasági háttérfeladatokat látja el, informatika, bérszámfejtés és a többi, másrészt pedig az operatív feladatok ellátására egy operatív főosztály, amelyiken belül a hasznosítás, az elszámolás, az ellenőrzés, mint alosztályok, egymástól függetlenül közös felső irányítással működnek, valamint a koordinációs főosztály, amelynek feladata a jogszabály-előkészítésben való közreműködés, a stratégiaalkotás, a jogi és a közbeszerzési kérdések irányítása, végül a társadalmi kapcsolatok, tehát a különféle partnerekkel történő kapcsolatok felvétele, illetve a kapcsolattartás. Ezt a koordinációs szervezeti részt gondolnám a továbblépés, illetve a mindenkori, úgy mondanám, a műszaki körfolyamatnak megfelelő módon működő szabályozási környezet kialakítása letéteményesének, hiszen egyrészt képessé váltunk ezzel arra, hogy megalkossunk újabb szabályozásokat, mert azok az információk befutnak az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökséghez, amelyeket értelmezni, szintetizálni lehet. Mindezeket jogi formuláknak megfelelően ki tudjuk dolgozni, és mindezeket a társadalmi kapcsolatokon keresztül tudjuk kommunikálni a partnerek felé, a lakossági szereplők felé.

Itt még el kell mondani néhány technikai adatot. A létszámunk ebben a pillanatban 111 fő, ez 40 fővel kevesebb a tervezettnél, de a szűkös 2012. évi költségvetés ekkora létszámot tett lehetővé, de úgy gondoljuk, ez teljes mértékig alkalmas a 2012. évi feladatok ellátására, és bízunk benne, hogy munkánk eredményeképpen a jövő évben továbbléphetünk a létszámban. Ebből a 111 főből 34 fő az ellenőrök száma, akikről, ha marad még egy kis időm, a 20 perc végén részletesebben beszélnék. Ez egy teljesen újszerű eleme ennek az új szisztémának, hiszen ellenőrök, főleg szervezeten működő ellenőrök, főleg kiképzett,

különböző diszciplínákhoz értő ellenőrök nem voltak a megelőző időszakban, tehát nem voltak olyanok, akik ténylegesen el tudták volna végezni ezeket az ellenőrzési feladatokat.

Nézzük, mit végeztünk el akkor az eddigi negyedév alatt. Egyrészt a jogszerű működés feltételeinek biztosítása nyilvánvalóan a legelső, a nulladik lépés. Körülbelül 38-40 szabályzatot alakítottunk ki, még néhány kidolgozása folyamatban van, ebből tucatnyi azoknak a szabályzatoknak a száma, amelyeknek nem volt semmiféle előképük Magyarországon, tehát nem létezett ilyen szabályzata sem a koordináló szervezeteknek, sem a minisztériumoknak, senkinek, nem léteztek ilyen folyamatkövető szabályzatok, ügyrendek, amelyek alapján tényleg egyértelműen a felelőségek, a jogkörök, a hatáskörök szétválaszthatók és meghatározhatók lettek volna. Ezeket mind elkészítettük, és beépítettük a munkarendünkbe.

Volt egy nagyon fontos feladat, hogy megfelelő, heterogén munkavállalói állományt alakítsunk ki, hiszen itt nem egyetlenegy szakterület szakembereinek kell ebben az ügynökségben dolgozniuk, hiszen itt olyan emberekkel kell együttműködni, akik nagyon is járatosak a hulladékgazdálkodás területén, akik nagyon is járatosak az államigazgatás területén, akik nagyon jól ismerik a NAV tevékenységét, jól ismerik a környezetvédelmi hatóság működését, akik ismerik a rendszerszervezést, a folyamatok kezelését, és mindezeket együttvéve szintetizálni is tudják. Úgy hiszem, ennek is sikeresen eleget tettünk, csak említésképpen néhány részlet. Például közel két tucat olyan munkatársra van az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségnek, akik volt koordinátoroktól jöttek szakértőként, harmincra tehető azok létszáma, akik valamilyen fegyveres testülettől érkeztek, megelőzően adózással kapcsolatos témakörrel, rendvédelemmel, polgári védelemmel kapcsolatos témakörrel foglalkoztak, tehát ebben a témában is járatosak voltak, tucatnyi azoknak a száma, akik az államigazgatás valamelyik területén szerepeltek az elmúlt időszakban. Tehát úgy gondolom, megvan az a fajta szakértői alapanyag, amelyből egy jól működő rendszert fel lehetett építeni, de itt nyilvánvalóan ez egyfajta konfliktushelyzet is volt az első időszakban, hiszen eltérő szocializáltságú, eltérő körből érkező szakemberek munkáját kellett, illetve kell összehangolni, de úgy hiszem, nagyon jó úton haladunk.

A szakmai feladatok teljesítése. Nyilván ezért ülünk itt, ez érdekli a tisztelt elnök urat, illetve a tisztelt bizottságot leginkább. Három fő elemet emelnék ki. Egyrészt megalkottuk, és most már a harmadik verzióig eljutottunk az országos gyűjtési és hasznosítási tervben. A terv a működésünk alapja, ebből kell kialakítani az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség üzleti tervét, az üzleti terv pedig megalapozza a közbeszerzési tervünket, tehát az országos gyűjtési és hasznosítási terv publikus, az első és a második verziója hosszú hónapok óta elérhető, a harmadik verziója pedig hitem szerint rövidesen megjelenhet, és szintén elérhetővé válik, megalapozta mindazt a szakmai munkát, amellyel a közbeszerzések, illetve a közszolgáltatókkal történő együttműködés kialakítható volt.

A terv elkészítése mellett, illetve azt röviden követve elindítottuk a közszolgáltatókkal a 2012. január 1-jétől történő együttműködés feltételeinek a kialakítását. Tudjuk jól, hogy a közszolgáltatók a lakossági szelektív hulladékgyűjtés témakörében érdekeltek, és tudjuk jól, hogy itt van Magyarország legnagyobb elmaradása, tehát kiemelt fontossággal kezeltük a lakossági szelektív hulladékgyűjtést, hiszen szeretnénk, ha a 3, 5, 7 százalékos szint, amit jelenleg a lakosság által megtermelt hulladékból begyűjtünk és hasznosítunk, lényegesen magasabb szintre emelkedne, hiszen sok százezer tonna hulladékról beszélünk, amely legjelentősebb része ebben a pillanatban elvész, kárba vész, és hasznosulatlanul hulladéklerakóba, illetve égetőbe kerül.

Munkánk eredményeképpen egyrészt létrehoztunk egy olyan szerződési formulát a közszolgáltatókkal egy több mint egy hónapon keresztül tartó folyamattal, amely során minden olyan érdekelt közszolgáltatóval plenáris ülésen közösen egyeztetettünk, akik végül szerződést kötöttek velünk, mely szerződés, úgy gondolom, mindkét fél számára elfogadható,

és közös elvek, értékrend szerint lett kialakítva. A szerződés megkötésekor azt prognosztizáltam, hogy körülbelül 110 partnerünk lesz, és ezen kívül megpróbálunk még továbbiakat is bevonni. Ebben a pillanatban 109-nél tartunk, és 8,9 millió lakost fed majd le az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség szerződéses rendszere, valamint további 350 ezer, a 10 ezer feletti városokban élő lakost, akik még nincsenek a szerződő partnereink között, megkerestünk. Mellesleg megkerestük az összes többi 240-re tehető közszolgáltatót is, ismételten felajánlottuk nekik, hogy lépjenek be az ügynökség rendszerébe, és alakítsák ki a szelektív hulladékgyűjtés rendszerét. Úgy gondolom, egyfelől elindult egy olyan munka, amely megteremti az alapot arra, hogy megemelkedjen a lakossági szelektív hulladékgyűjtés, másfelől nagyon sok problémát a felszínre hozott.

El kell mondani őszintén, már ott is megakadt a rendszer kiépítése, hogy nagyon sok közszolgáltató státusza sem volt teljesen tisztázott, különféle problémák merültek fel azzal, hogy jogosult-e közszolgáltatás végzésére az adott területen, ő jogosult-e arra a feladatra, abban a formában jogosult-e, megvan-e hozzá minden engedélye. Ezeket eddig senki nem vizsgálta, most ezeket a vizsgálatokat elvégeztük. A problémás eseteket lekezeltük, ez két tucat, nem kevés, közösen megoldottuk, a közszolgáltatókat pedig bevezettük az együttműködés rendszerébe, tehát mindenhol megpróbáltunk pozitívan úgy hozzáállni a közszolgáltatói kérdéshez, hogy az lehetőség szerint pozitívan, nem pedig a káán is csomót keresve záruljon. Mindezek mellett még most is számos hiánypótlásra van szükség, tehát nagyon sok közszolgáltatótól várunk további hiánypótló információkat, hogy valóban jogszerűen végezhesük a munkát, és valóban kifizethessük részükre az általuk elvégzett munkát.

Áttérek akkor a közbeszerzésekre. A közbeszerzésekkel kapcsolatban tudjuk jól, hogy négy terület van: az akkumulátor, a gumibroncs, az elektromos és elektronikai berendezések, valamint a csomagolás, a csomagolószerekkel kapcsolatos hulladékkezelés. A sorrend maga az értéket is jelöli, tehát az akkumulátor néhány százmillió forintos, évi 200-300 millió forintos összes költségvetési terület, míg a csomagolás 10 milliárd forintot meghaladó mértékű terület. Nyilvánvalóan a komplexitás és a nehézség is ennek megfelelően változik az egyes témakörökben. Az akkumulátor és a gumibroncs tekintetében teljes mértékig kidolgoztuk, végigvezettük a közbeszerzést a szükséges stációkon, tehát jóváhagyta az ügydöntő felügyelőbizottság, az előzetes minőségbiztosító, a Vidékfejlesztési Minisztérium több főosztálya, államtitkárságai, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium több főosztálya és államtitkárságai, a magyar és az európai uniós korrektor, és megjelent a Közlönyben. Ezekre egyébként a különféle szervezeteknek összességében mintegy 75 nap áll rendelkezésükre, ehhez képest 38, illetve 33 nap alatt tudtuk ezeket a feladatokat teljesíteni úgy, hogy utána a közbeszerzési eljárások rendkívül újszerűek és ismeretlenek voltak mindenki számára. Volt olyan érintett a rendszerben, aki nyolcvannál is több észrevételt tett a közbeszerzési eljárás dokumentációjával kapcsolatban. Minden erőnket fókuszálva volt úgy, hogy egyetlen nap alatt megválaszoltunk 80 napnak megfelelő kérdést, tehát megpróbáltuk a magunk részéről nem kihasználni azokat az időkereteket, amelyek ilyenkor rendelkezésre állnak, hiszen ez a 75 nap egyébként a normál ügymenet esetén érvényes, hogyha valahol kifogások vannak, akkor ez további 15 napokkal meghosszabbodhat, tehát akár 3-4 hónapra is kinyúlhat egy közbeszerzési eljárás jóváhagyása. Úgy gondolom, ebben is sikerült bizonyos eredményeket elérnünk, ezért, bár valóban egy kicsit megkésetten, de azért még az első negyedévben eljuttattuk a gumibroncsot és az akkumulátort a közbeszerzés megjelenési és ajánlatadási szakaszába.

Az elektromos és elektronikai berendezések...

ELNÖK: Vámosi úr, jelezni szeretném, hogy az időkeretből 5 perc van még hátra, úgy ossza be a mondanivalóját.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség):
Köszönöm szépen a jelzést. Az elektromos és elektronikai berendezések, valamint a csomagolás tekintetében szintén teljesen készen van az anyag, az előbb említett folyamat véghajrájában vagyunk ebben a pillanatban. Bízunk benne, hogy ott is kellően rövid határidővel tudunk a közlönyállapotig eljutni, ebben az esetben akár április végéig megjelenhetnek ezek a közbeszerzési eljárások is, és az összes feladatunkról, amelyeket az első körben el kellett végeznünk, elmondhatjuk, hogy elindítottuk, és az első mérőföldkőig teljesítettük.

Az idő rövidegére tekintettel továbblépnék, néhány adat gyorsan a működéssel kapcsolatban. Közhasznú tevékenységre a kormány 15,18 milliárd forintot bocsátott rendelkezésünkre. Szerettünk volna ennél magasabb keretösszeget elérni, de 2012-ben most ennyi lehetősége volt a magyar államnak. Bízunk benne, hogy ezzel is teljesíteni fogjuk a 2012. évi terveinket, és ebben a pillanatban úgy látom, hogy igen, teljesíteni fogjuk, bár nem lesz könnyű feladat. Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség összesen 1,2 milliárd forintot kapott a működésére, a hozzá kapcsolódó beruházásokra. Itt láthatóan a beruházásokra egy nagyon-nagyon szerény összeget, mindössze 43 millió forintot különítettünk el, tehát most egy kicsit a szegény ember vízzel főz állapotban vagyunk, de nem baj, úgy gondolom, a munka elvégzéséhez ebben a pillanatban nem az a cél, hogy minél értékesebb eszközeink legyenek, hanem az, hogy kialakuljon a rendszer.

Részletezve egy kicsit a tevékenységünket. Amint említettem, a csomagolás 10 milliárd feletti összeg, itt láthatóan 9,99 milliárd, ezek szerint akkor egy kicsit módosultak a számok, mert kerek 10 milliárd forint lett a végösszeg, ezen belül láthatóak az egyes alösszegek, de ezt most nem mondanám végig, mert mindenki számára elérhető lesz az ügynökség honlapján, és természetesen a bizottság számára is biztosított. Az elektromos és elektronikai berendezések tekintetében ebben a pillanatban 1,3 milliárd forintos összeget látunk. Ebben a pillanatban a gumibroncs és az akkumulátor területén pedig, amint látjuk, 900 és 300 millió forint van megjelenítve. Megjegyzem, ez a slide a kettes verzió, amely az országos gyűjtési és hasznosítási terven alapul, hiszen még nem érvényes a hármas verzió, de miután megkaptuk a Nemzeti Adó- és Vámhivataltól az egyéni hulladékkezelői, illetve a 2011. évi kibocsátási adatokat, ezért a hármas verzió elkészült, és abban a hármas verzióban már pontosítottunk, a gumibroncs esetében lement 300 millió forintra a keret, az akkumulátor esetében pedig 220 millió forint a keret, hiszen az egyéni hulladékkezelők megjelentek ezen a két piacterületen. A csomagolás és csomagolószerek területén nem változtattunk, hiszen olyan minimális volt az egyéni hulladékkezelők száma, hogy nem volt értelme az eredeti számainkon változtatni.

A működési költségek tekintetében a legnagyobb kiadásunk várhatóan a személyi jellegű ráfordítások, illetve igen nagy mértékű jogi, szakmai, illetve kommunikációs szolgáltatást is igénybe veszünk a 2012. évben. Lízíngelni fogunk járműveket, ez tűnik ebben a pillanatban a legköltséghatékonyabb megoldásnak, hiszen nincs pénzünk állandó és egy összegben történő gépjárműbeszerzésre, illetve az irodaelhelyezés tekintetében a 41 millió forint még nem jelzi ezt, de úgy néz ki, a jövő hét folyamán megkezdhetjük a költözésünket a Vidékfejlesztési Minisztérium épületébe, ami e tekintetben csökkenteni fogja a költségeinket, bízunk benne, hogy lényeges mértékben.

Beruházások, az a bizonyos 43 milliárd forint. 43 millió forint, ez egy freudi elszólás volt, jó is lenne! Szoftver tekintetében mintegy 24 millió forintról beszélünk, számítástechnikai eszközök tekintetében 17 millió forintról beszélünk, kommunikációs eszközök tekintetében pedig 2 millió forintról beszélünk. Úgy gondolom, borzasztóan kevés pénzt költünk ezekre az eszközökre. Nem vettünk drága számítógépeket, nem vettünk drága telefonokat, olyanokat vettünk, amelyek a működéshez éppen, pont szükségesek.

Az idő rövidségére tekintettel akkor pár szóban a további feladatainkról, céljainkról. Lakossági tudatformálás. Nyilvánvalóan nemcsak direkt eszközökkel, közvetlen finanszírozási elemekre van szükség, hanem indirekt eszközökre, a lakossági tudatformálásban alapvetően ezeket célozzuk meg. Természetesen fő célunk a hulladékok keletkezésének a megelőzése, a hulladék keretirányelvől és a piramisból kiindulva, illetve a lakosság nagyobb arányú bevonása a rendszerbe. Tudjuk jól, erre 8 millió forint van. (*sic.*) Az elért lakosok száma, a közreműködő lakosok száma becslések szerint az 1 milliót alig haladja meg. Véleményünk szerint ez siralmasan alacsony, ezen sürgősen javítanunk kell, dolgozunk is ezen. Természetesen az ökológiai tudatosság növelése is feladat volt.

Nézzük, hogy milyen kampányterveket dolgoztunk ki! Nem mondom végig az idő rövidsége miatt, a slide-on el lehet olvasni. Nagyon sok olyan kampányt és tájékoztató elemet dolgoztunk ki, amelyek, úgy gondoljuk, az első körben is, 2012-ben felkeltik a lakosság figyelmét, elindíthatnak egyfajta gondolkodást, és bízunk benne, hogy 2012-ben még szélesebb körben, még nagyobb bázison indulhatunk a lakossági tudatformálásban. Kiemelném a „Te szedd!” akciót, hiszen annak a közbeszerzési eljárása már megjelent, és április végén, május elején záródik a közbeszerzés, június 2-án lesz a „Te szedd!” akció. 2011-ben 160 ezer személy vett részt a „Te szedd!” akcióban, és bízunk benne, hogy 2012-ben is legalább ennyi ember megmozdul egy napra, és a sok ezer tonna szemetet, amit egy év alatt szétszórunk, összeszedik. Megpróbáljuk a „Te szedd!” akciót egy évente ismétlődő, hogy úgy mondjam, a hulladékgazdálkodás, illetve a szelektív hulladékgyűjtés alapeseményévé, alapakciójává fejleszteni.

Nézzük a tudatformálási trendünket! Az év egészére szétdelegáltuk a különféle akcióinkat, tehát gyakorlatilag áprilistól decemberig megállás nélkül különféle akciók lesznek. Áprilisban lesz a „Föld napja”, ez lesz az első akció, amelyben a Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség közreműködik, és jelen lesz, év közben pedig a többi különféle kampány és akció a megfelelő időrendben, ahogyan ezt a slide-on mutatom, meg lesz valósítva.

Vállalati tájékoztatás. A vállalati tájékoztatás tekintetében, úgy gondoljuk, elsősorban a konferenciák szervezése a cél, első körben az új rendszer megismertetése, az új rendszer új mechanizmusai, hiszen itt közbeszerzésről beszélünk, itt olyan új elemekről beszélünk, amelyeket még nem ismernek a vállalkozási szférában a hulladékgazdálkodás területén a különféle szereplők. Júniusban tervezünk egy nagy konferenciát Gödöllőn, az országos hulladékgazdálkodási konferenciát. Már most mindenki számára jelzem, hogy akit érdekel, kérem, figyelje a különféle bulletineket, illetve megkereséseket. Negyvennél is több szövetség számára küldjük szét a megkeresést, és természetesen korlátozott számban lehet erre a konferenciára jelentkezni. 300 fős létszámot céloztunk meg, úgy érezzük, most, első körben ennél nagyobb létszámot nem tudnánk kiszolgálni, de bízunk benne, a későbbiek során akár még ennél is nagyobb konferenciát fogunk tudni szervezni. Mindenkinek ajánlom a figyelmébe, szeretnénk júliusban, szeptemberben, októberben is különféle eseményeket, konferenciákat szervezni. Kérem, figyeljék majd ez ügyben is az OHÜ honlapját, időben, jó időben tájékoztatást fogunk kiadni.

Szeretnénk részt venni konferenciákon is, nyilván azokon is ott szeretnénk lenni. A szombathelyi hulladékgazdálkodási konferencián is meg fogunk jelenni, a Magyar Vámügyi Szövetség konferenciáján is jelen szeretnénk lenni. Ezeket azért találtam ki, mert rengeteg munkánk, rengeteg feladatunk van, ezért mindenkitől tisztelettel elnézést kérve, amennyire lehet, korlátozom a konferenciákon való részvételeinket, mert amíg konferenciáink, addig nem tudunk dolgozni, ezért csak kevés konferencián fogunk megjelenni, ezeken viszont mindenképpen, tehát itt tudnak majd az OHÜ-vel találkozni.

Nézzük a feladatainkat! Remélem, elnök úr, van még egy percem.

ELNÖK: Igen.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Köszönöm szépen, akkor befejezem gyorsan. Gőzerővel dolgozunk a törvénytervezetek módosításán, hiszen a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény végrehajtási rendelete, illetve maga a termékdíjtörvény is néhány ponton módosításra szorul, illetve előkészítjük a módosítását. Szeretnénk szélesíteni a termékdíjköteles termékek körét, szeretnénk pontosítani a folyamatokat ott, ahol lehet, ott, ahol erre visszajelzéseket kaptunk, nagyon sok visszajelzést kaptunk, és a tapasztalatok alapján esetleg módosítani fogunk a különféle termékdíjtételeken is.

Gőzerővel dolgozunk a zöld közbeszerzésen. Szeretnénk, ha Magyarországon végre a közbeszerzési rendben a környezetvédelmi eljárásoknak, a környezetvédelmi célú közbeszerzéseknek saját protokolljuk és rendjük lenne, az erre vonatkozó szabályokon dolgozunk, nyilvánvalóan nem egyedül és nem kizárólagosan, de az OHÜ ehhez megpróbálja hozzátenni a magáét, és úgy érzem, elég jól is haladunk ezzel a feladattal, tehát rövidesen leteszünk az asztalra egy tervezetet. Természetesen dolgozunk a 2013. évi és a középtávú stratégiák kidolgozásán. Már a törvény alkotásakor kimondtuk, hogy a 2012. év egy átmeneti év, a következő években pedig szeretnénk hosszabb távú együttműködést kialakítani a partnerekkel, elsősorban a szolgáltatókkal.

Természetesen a fejlesztések és az innovációk számos szakmai területen folynak, csak ízelítőként pár témát: a betétdíjjal kapcsolatos szabályozások átgondolása és újragondolása; a szelektív hulladékgyűjtés technikáinak objektív felmérése, értékelése, összevetése és ezek alapján megfelelő döntések előkészítése, hogy milyen rendszerek alakuljanak ki hosszabb távon, hol van szükség gyűjtőszigetekre, milyen mértékben kellene növelni a hulladékudvarok mennyiségét, melyik a célszerűbb, a betétdíjas technika elterjesztése vagy pedig a házhoz menő gyűjtés elterjesztése. Ezek a kérdések a piacon vannak, 5 éve, 10 éve, 15 éve beszélünk róluk, de a magyar állam még nem végzett objektív vizsgálatokat ez ügyben, ezért nincsenek megfelelő, megalapozott információink. Szeretnénk ezeket is kiteljesíteni az év során. Ez nyilvánvalóan egy óriási feladat, de bízunk benne, hogy el tudjuk végezni 2012-ben. Ha ez nem sikerül, akkor 2013 elején fogjuk ezeket befejezni.

Nagyon köszönöm a szót, és elnézést kérek, hogy kicsúsztam a 20 perces időkeretből.

ELNÖK: Köszönöm szépen az ügyvezető úr tájékoztatását. Most megadom a lehetőséget a bizottság tagjainak, hogy kérdéseket tegyenek fel. Elsőként Oláh Lajos képviselő úr jelezte, hogy szólni kíván.

Kérdések és vélemények

DR. OLÁH LAJOS (független): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Köszönjük szépen a tájékoztatást. Előre elnézést kérek, 10 órakor sajtótájékoztatóm lesz, a kérdésemet elmondom, de a választ majd írásban fogom megtekinteni, amikor a jegyzőkönyv elkészül.

Számталanszor beszéltünk a termékdíjtörvényről, és abban nem volt teljes egyetértés az asztalnál ülők között, nem is szeretném ezt kinyitni, de van néhány folyamánya, a gyártói felelősség és a többi, amelyek éreztetik hatásukat a mostani rendszer működésében is. Kíváncsi lennék, mi a véleményük alapja, arra reagálva, ami az EU-nál van, hogyan látják, lesz-e ebből kötelezettségszegési eljárás? Mi az EU véleménye a kialakított rendszerről és ennek a működési mechanizmusáról, mert ott nemcsak a törvényt látják, hanem látják a mechanizmust is. Ha erről tudna néhány szót mondani.

A prezentáció, amit elmondott, azt tükrözi, hogy jelentős munka folyt ezen a területen, ugyanakkor több esetben nem a jogszabálynak megfelelően történtek a kiírások, jelentős időkéssel meg minden egyébbel. Ha jóindulatúak vagyunk, tudjuk be ezt annak, hogy amíg

ez a működési mechanizmus beindult, amíg az adatokat összegyűjtötték, azt mondják, arra idő kell. Persze, nehéz elképzelni, hogy milyen hatástanulmány alapján tudott elindulni a cég, ha nem voltak meg egyébként előzetesen az adatok, és erre hivatkoznak, hogy ezért csúszik a kiírás, de akkor valószínűleg teljesen másképp kellett volna az egészet elindítani.

A prezentációval ellentétben azért nagyon sokan nem érzik ezt az adminisztrációs csökkentést, amelyről az ügyvezető úr beszélt. Amit szintén nem értek: a termékdíjtörvény indokolásánál, a koordináló szervezeteknél az volt az egyik baj, hogy összejátszanak, és kiküszöbölik a versenyt, a prezentációban most az volt a baj, hogy verseny van. Tehát el kell dönteni, akkor mi volt a baj a koordináló szervezetekkel, az, hogy nem volt verseny, vagy pedig az, hogy verseny van, mert a kettő közül akkor valamelyik nincs teljesen rendben.

Nagyon örülök, hogy elindultak a pályázatok, azt gondolom, ez egy fontos előrelépés, és megnyugtató a piac egésze számára. Fontos a további ütemterv betartása, amit kommunikálni kell, hogy most már gördülékeny legyen, attól ne legyen eltérés, mert ha a bizalom esetleg már kialakulóban van, az teljesen elveszhet. Örülök, hogy elkezdődött az új stratégia kidolgozása. Itt elhangzott, hogy hosszabb távú koncepcióban, hosszabb távú partneri együttműködésben gondolkoznak. Ezt kulcsfontosságúnak tartom, hiszen egyéves távlatokra nem lehet tervezni, mert a partnerek nem tudnak beruházásokat tervezni, az innováció kimarad a rendszerből, tehát erősíteném az ügyvezető igazgató úr eddigi szándékát, hogy a hosszú távú megoldás irányába menjenek el, a közbeszerzési törvény adta lehetőség, a 3 év, a 3 + 1 év irányába mozduljanak el. Azt gondolom, ez az, ami kiszámíthatóságot tud eredményezni.

Persze, a nap végén az lesz a fő kérdés, és ezt valószínűleg egy év múlva fogjuk tudni végigbeszélni, hogy vajon a legfontosabb szempont, amelynek lennie kell egy ilyen törvénykezésnél, egy ilyen működési mechanizmus kialakításánál, miszerint kevesebb hulladék keletkezzen, ennek hogyan fogunk tudni megfelelni? Tehát ezt a dolgot, hogy kevesebb hulladék keletkezzen, előmozdítja-e a mostani jogi szabályozás, avagy csak arra koncentrálni, hogy a keletkezett hulladékot megpróbálja a lehető legnagyobb mértékben begyűjteni? A kettő nem zárja ki egymást, a második is nagyon fontos, de alapvető célként azt határoznám meg, hogy a lehető legkevesebb hulladék keletkezzen.

Egy zárójeles megjegyzés. Nagyon fontosnak tartom a zöld közbeszerzést is és minden olyan munkát, amelyik ebbe az irányba mutat, azt gondolom, ez fontos az ország szempontjából.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Imre alelnök úré a szó.

SZABÓ IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr.

Érdekes lett volna, igazgató úr, ha készítünk egy időmérleget, a 20 percből mennyit használt fel a szervezet SZMSZ-szerű ábráinak a bemutatására, a különböző részlegekről való tájékoztatásra, a kapcsolati hálóra és így tovább, és mennyi idő maradt arra, ami a napirend lényege, a tevékenységre és a feladatokra. Az utolsó egy perc volt az, amikor azt mondta, most már beszéljünk a feladatokról, amikor az elnök úr már jelezte, hogy 5 perc van hátra, és nagyjából ebben az 5 percben sikerült szót ejteni arról, hogy az eddigi tevékenység körülbelül mit is fed le.

Meg kell vallanom, amikor ön azt említette, hogy a külső körülmények miatt, ha jól emlékszem, a 140 fős létszám helyett csak 100 fővel tudnak dolgozni, akkor az eddig elmondottak alapján megfogalmazódott bennem az a kérdés, hogy jó, jó, de vajon mit csinál az a 100 fő, tehát mivel foglalkozik? A kiszervezésekkel, a kampány-előkészítéssel és így

tovább, tehát ami majd következik, de az elmúlt negyedév ez irányú tevékenységéről, vagy én nem figyeltem jól, vagy ön nem szólt a részletekről, legalábbis én ezt nem tudtam meg.

Arról sem lehetett hallani, hogy el kellett készíteni egy másik verziót is az országos gyűjtési és hasznosítási tervből, hiszen eredetileg önök 30 milliárdra voltak kalibrálva a költségvetési támogatásból, így indult ez a történet, majd 16 milliárd lett belőle. Nyilvánvalóan ennek megfelelően újra kellett tervezni nagyon sok mindent, és át kellett gondolni azokat a feladatokat, amelyek ezt követően így álltak elő.

Azt is szeretném, ha majd kitérne egy pár mondat erejéig a következőkben a közbeszerzések csúszására, amelyre Oláh képviselőtársam is utalt, hogy a különböző szabályzatok és időpontok be nem tartása lényegében minek köszönhető, és az is érdekes lesz, hogy hogyan és milyen módon tudják majd tartani azt a hulladékgazdálkodási teljesítményt, amelyre legalább háromnegyed évre nincsen finanszírozás, ugyanis milyen módon tudjuk megoldani azt a 60 százalékos kötelezettséget, amit az EU felé ebben az évben teljesítenünk kell. Természetesen engem is érdekelne, van-e visszajelzés az Európai Bizottságtól, hogy lesz-e kötelezettségsegési eljárás vagy sem.

Nagyjából első körben ezek a kérdések merülnek fel, illetve a lakosságnak és a vállalatoknak szóló kampányok, akciók esetében a költségek között az arányokat tekintve azt kell mondanom, igazából az év második felében látjuk azt, hogy ezek hasznosulása milyen volt. Egyébként ezek között számos jó irány van, tehát látok olyan célcsoportokra való ráfordulást és jó elgondolásokat, amelyek biztosan hasznosak lehetnek, de azt gondolom, az elnök úrnak és az igazgató úrnak is nyugodtan javasolhatjuk, szerintem ez jót tesz, hogy az év második felében, esetleg valamikor október, november tájékán ismét tudnánk találkozni, hiszen akkor ezekből már egy sor teljesül, és olyan típusú szakasz lesz az önök háta mögött, amikor már nem a vállalati ábrával és a különböző hókuszpókuszokkal kell itt untatni bennünket, bocsánat, ezt idézőjelben mondom, hanem valós teljesítményről is be tudnak majd számolni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szili Katalin kért szót.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm, elnök úr.

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatom azt, amit Szabó Imre alelnök úr mondott. A mai tájékoztató címe úgy szól, hogy „Tájékoztató az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működéséről és tevékenységéről”. Szerintem ennek a feladatnak az OHÜ eleget tett, viszont ma számomra izgalmasabb kérdés lenne önmagában az, hogy egyáltalán a közszolgáltatások hogyan folynak. Viszont, ha erről egy teljes képet szeretnénk kapni, úgy gondolom, akkor ehhez hozzátartozik az is, hogy meghívjuk a közszolgáltatókat, hogy áttekintsük mindazokat a folyamatokat, amelyeket egyébként akkor, amikor a törvényalkotás készült, el szerettünk volna érni.

Azt javasolnám, elnök úr, hogy legyen ennek a mainak folytatása, hiszen önmagában a szervezetről a tájékoztatót megkaptuk. Abban viszont, amit el szerettünk volna érni, ami az outputja ennek a kérdésnek, arról viszont csak akkor tudjuk a teljes képet megkapni, ha a közszolgáltatókat is ebben a kérdéskörben meghallgatjuk. Ez lehet akár ősszel is, ahogyan az alelnök úr javasolta.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Nekem is volna néhány kérdésem, erre az időre átadom az elnöklést Nagy Andor alelnök úrnak.

(Az elnöklést dr. Nagy Andor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Megadom a szót az elnök úrnak.

JÁVOR BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen.

A felmerülő kérdések jelentős részét, azt gondolom, Oláh Lajos és Szabó Imre képviselőtársaim megfogalmazták, de van azért néhány kiegészítő jellegű kérdés, azzal együtt, hogy én is hangsúlyozom, nagyon fontos lenne látni, hogy az Európai Unióhoz, az Európai Bizottsághoz benyújtott keresetnek mi lesz a sorsa, mi várható, hogyan reagál a Bizottság az új magyar szabályozásra és a gyakorlatra.

A finanszírozási kérdések alapvetőek, tehát valóban 30 milliárd forintról volt szó eredetileg az OHÜ finanszírozására, ebből maradt 15,18 milliárd, ami gyakorlatilag a megfelezésre álló összegnek. Ez mennyiben szűkíti az OHÜ lehetőségeit, hogy hatékony munkát végezzen?

Eddig nem nagyon hangzott el, szerintem egy nagyon lényeges kérdés, hogy valóban most kerültek kiírásra a tenderek két tendercsoportban, de két jelentős termékcsoporthoz, a csomagolási hulladékoknál és az elektronikai hulladékoknál pedig még kiírásra sem kerültek a tenderek. Ha itt a közbeszerzési eljárások szokásos futamidejét nézzük, és figyelembe vesszük, hogy adott esetben még fellebbezésekre is sor kerülhet, akkor abból nyilvánvalóan látszik, hogy itt augusztus vége előtt nem lesz a csomagolási hulladékokkal kapcsolatban tényleges tevékenység. Tehát, ha a tenderek kiírására nagyon szoros határidővel sor kerül, itt akkor is biztosan csak az év második felében tud elindulni a tényleges tevékenység. Ez felveti azt a kérdést, hogy egyrészt mi történik ez alatt az időszak alatt a hulladékkal, nagyon egyszerűen mondva: hol van a hulladék? Tehát azt most feltételeznünk kell, hogy a hulladék-előállítók, a hulladéktermelők raktározzák ezeket a hulladékokat az év második feléig, vagy mi történik ebben az időszakban a hulladékokkal?

Egy másik kérdés. Hogyan oldják meg azt, hogy adott esetben a teljes évre vonatkozó finanszírozást a második félévre koncentrálnak, vagy azzal kell számolni, hogy csak a második félévi finanszírozásra kerül sor? Tehát az, hogy ezen a területen, a hasznosítás területén fél évig gyakorlatilag nem történik semmi, nagyon komoly problémákat, kérdéseket vet fel azzal kapcsolatban, hogyan lehet a finanszírozást megoldani, vajon teljesíthető-e fél év alatt az egész évre tervezett csomagolási hulladékok tekintetében a 60 százalékos teljesítési kötelezettség, amelyre Szabó Imre alelnök úr már utalt.

Ha jól értettem az ügyvezető úr beszámolójából, mostanra van egy teljes és pontos képünk arról, hogy a piac hány százaléka választotta az egyéni teljesítést. Ez egy viszonylag friss fejlemény, tehát a gyűjtési, hasznosítási terv első és második verziója ezeket nem tartalmazta. Hogyan tudtak egyáltalán tervezni erre az évre, amikor nem tudták, mekkora lesz az a hulladékmennyiség, amellyel egyáltalán foglalkoznia kell az OHÜ-nek, hiszen nem lehetett tudni, hogy a hulladék mekkora részét fogják egyéni teljesítésben feldolgozni, és mekkora része hárul az OHÜ-re. Ennek alapján hogyan tervezik, mennyi lesz az idén hasznosított hulladék mennyisége? A rendelkezésre álló keretösszegek elegendőek lesznek-e ennek a hulladékhasznosítási mennyiségnek a finanszírozására?

Itt már felmerült, talán Oláh képviselő úr említette, hogy természetesen az alapvető cél a hulladékképződés megelőzése és a csökkentés elérése. Az OHÜ hogyan, milyen rendszert ösztönöz a megelőzésre a hulladéktermelők részéről? Hogyan tud erre az OHÜ hatást gyakorolni?

Végezetül. Az államtitkár úr a sajtóban többször arról beszélt, hogy idén 60 milliárd forint bevételt vár a kormányzat a termékdíj-szabályozás alapján, és 2013-ban 85 milliárdos tervezettel számolnak. Ebből az OHÜ fog-e részesedni avagy sem? Tehát ez a 15 milliárd forintos, meglehetősen szűk keret, amelyből az idén gazdálkodni kell, bővíthet-e a 85 milliárd forintra tervezett 2013-as bevételből, vagy ugyanúgy a költségvetés fogja ezt a

környezetvédelmi bevételt lenyelni és valamire elkölteni, miközben magára a hulladékhasznosításra, környezetvédelmi célra továbbra is ennek az összegnek a töredéke jut, folytatva azt a folyamatot, hogy az eredeti szabályozásban még úgy volt, hogy a termékdíjbevétel 50 százalékos aránya lesz az, amit ténylegesen hulladékhasznosításra fordítanak, és ez most 25 százaléknál tart. Várható-e, hogy ez még tovább, ez alá is csökken, vagy remélhetjük-e hogy a környezetvédelmi bevételek a környezetvédelmet fogják finanszírozni, nem pedig a költségvetési hiányt, a költségvetési lyukakat tömöködik be velük?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Átadom az elnöklést az elnök úrnak.

(Az elnöklést Jávör Benedek, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi László képviselőtársunk szeretne feltenni még kérdést. Tekintve, hogy ő nem tagja a bizottságnak, erről szavaznunk kell.

A bizottság tagjai közül ki támogatja, hogy képviselőtársunk kérdést tehessen fel? *(Szavazás. – 7 igen szavazat.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás. – 5 nem szavazat.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás. – 2 tartózkodó szavazat.)* Tehát 7 igen, 5 nem és 2 tartózkodó szavazattal a bizottság nem támogatja, az 50 százalék plusz 1 szavazat nincs meg a bizottság részéről, úgyhogy elnézést kérek képviselőtársamtól, de a bizottság nem támogatta a hozzászólási kérelmét. *(Szilágyi László elhagyja az üléstermet.)*

Szabó alelnök úr a szó.

SZABÓ IMRE (MSZP): Annak a véleményemnek szeretnék hangot adni, hogy rendkívül sajnálom, hogy Szilágyi képviselőtársunk ilyen helyzetbe került. Azt gondolom, az ő civil munkája és szakmai múltja okán ezt azért illet volna mérlegelni.

A másik, amit hozzá szeretnék tenni. Elnézést kérek, de az előbb elfelejtettem a kérdések között még megemlíteni, hogy roppant érdekelne, az ócsai környezettudatos lakópark, mintaprojekt a lakossági tudatformálási kampányban és tudatformálásban körülbelül mit rejt? Nagyjából milyen terveket lehet erről tudni?

ELNÖK: Köszönöm. Nagy Andor alelnök úr kért szót.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr.

Egy kicsit én is sajnálom, hogy így alakult Szilágyi képviselőtársunk kapcsán a szavazás. Azt javaslom saját képviselőtársaimnak, hogy a képviselőtárssal szembeni ellenérzéseiket ne keverjék össze azzal a demokratikus joggal, hogy egy képviselőtárs jogosult akár felszólalni az ilyen üléseken. Sajnos, Szilágyi László felszólalásai néhány képviselőtársamat bántanak, kérték is tőlem az ülés elején, ne járuljunk hozzá, hogy hozzászólhasson, de én úgy tartom korrektnek, hogy ezt a lehetőséget meg kellett volna adnunk. Sajnálom, hogy elment.

Azt javaslom, a képviselőtársaimat kérem erre, hogyha legközelebb eljön hozzánk a bizottsági ülésre, ne vonjuk meg tőle azt a jogot, hogy elmondhassa a véleményét, a vele kapcsolatos ellenérzéseket vagy ellenvéleményeket pedig egy hozzászólásban fogalmazzuk meg. Kabinetvezetőként ezt szerettem volna mondani.

Sokáig nem akartam hozzászólni a témához, mert annyi kérdés elhangzott, hogy ezekre nem lesz egyszerű Vámosi Oszkárnak válaszolnia. Egyetértek Szabó Imre képviselőtársamnak azzal a megjegyzésével, hogy lehet, hogy ezt a prezentációt érdemesebb lett volna úgy megtartani, hogy a végére kicsit több időt hagyni, de erre valók a kérdések. Azt is értem, gyakran vagyok ilyen helyzetekben, amikor az ember létrehoz egy rendszert,

mindent el akar mondani, hogy mennyi mindent dolgozott, mennyi minden zajlik a cégnél. Én egyébként köszönöm ezt az előre kiosztott prezentációt, ebből azért az kiderül, Szili Katalin ki is fejezte, hogy ez az ügynökség működik, talpra állt. Egy pillanatra vissza szeretném idézni életünknek azt a korszakát, amikor azzal riogattak bennünket, képviselőket is a koordináló szervezetek, hogy egy olyan új rendszert hozunk létre, ami be fog dőlni, nem fog működni. Ugyan korai még azt a következtetést levonni, hogy érdemes volt-e lecserélni egy korábbi rendszert egy újra, de a mostani prezentáció, és ilyen információim vannak, arra ösztönöznek, hogy igenis, érdemes, mert elindult a rendrakás, a dolgok rendbetétele, azért ez átjött az ügyvezető úr előadásából.

A koordináló szervezetek kifogásainak jó részét egyébként én is meghallgattam, azok egy részét megalapozottnak is tartottam, de azt a következtetést vonom le már a negyedév után is, hogy ezt az új rendszert volt értelme felállítani. Remélem, majd egy év után, amikor a közszolgáltatók is itt lesznek, mert egyrészt ez a tájékoztatás úgy fair, és a rendszert úgy látjuk összességében, illetve teljességében, ha az ő véleményüket is meghallgatjuk, ez működőképes. Ezt azért mondom el, mert ahogyan hallottam a hozzászólásokat és az előadást is, eszembe jutott, hogy érdemes lenne visszamenni a kályháig, mert annyi vitánk volt ebben a bizottságban magáról a termékdíjrendszerről, hogy ne feledkezzünk meg arról, mi ennek az egész termékdíjrendszernek az értelme és a célja. Bennem azért vannak kétségek, hogy az a cél, amit sokan szeretnének, hogy kevesebb hulladék képződjön, nem biztos, hogy az OHÜ-től el lehet várni, ez ennél sokkal bonyolultabb kérdés, ez jól hangzik, de nem tudom, hogy ez a cél egyáltalán megvalósítható-e.

A másik. Az sem helyes, ha a kormány a termékdíjrendszert egy újabb pótlólagos adóbevételként tekinti, mert abban az esetben, ha ebbe az irányba toljuk el a rendszert, és erre vonatkozóan voltak utalások, akkor nem éri el az egész 2000-ben létrehozott rendszer azt a célját, ami miatt ezt az egészet „gründoltuk”, egyébként annak idején a mi kormányunk hozta létre azt a rendszert, amit azután a mi kormányunk vált fel egy másik rendszerre, de a kettő között nem biztos, hogy ellentmondás van. Számomra egyetlen adatból megállapítható az, hogy ehhez a rendszerhez hozzá kellett nyúlni: 3, 5, 7 százalékos szelektív hulladékgyűjtési aránynál már nincs miről beszélni. Ha el akarjuk érni azokat az európai uniós célokat, és nem akarunk állandóan kötelezettségzegési eljárásokkal foglalkozni ezen a területen is, akkor a korábbi rendszeren valamit változtatni kellett, mert ez nem jött ki abból a rendszerből.

A kérdésem az lenne, hogy ebből a rendszerből hogyan jön ki a magasabb szelektív begyűjtési arány, hiszen erre vonatkozóan dátumszerű és összegszerű, százalékszerű előírásoknak kell majd megfelelnünk, amelyek elől egyébként nem tudunk kitérni.

Végezetül, mielőtt még a mondandóm végére jutok, annyit azért szeretnék elmondani, hogy kitartás, tehát itt ismerem a rendszer felállításának az előéletét is, azt is tudom, milyen körülmények között dolgoznak, azt is tudom, milyen nehéz a feladat, de úgy gondolom, ez az ügynökség jó kezében van, és minden lehetőség megvan ahhoz, hogy értelmes feladatot tudjanak ellátni. Nagyon bízom benne, ha legközelebb visszajönnek, akkor azzal tudunk szembesülni, hogy megérte ez a nagy „felfordulás”, megérte egy új rendszert létrehozni, mert ennek az új rendszernek az eredője pozitívabb, mint a régi volt.

Az ügyvezető úr említette a végén a stratégia kapcsán, hogy dolgoznak a zöld közbeszerzés ésszerű megvalósításán. Évek óta szeretném látni, hogy végre része legyen a magyar közbeszerzési rendszernek az a zöld közbeszerzés, amely egyébként egyfajta piacvédelemre is alkalmat teremt, tehát nemcsak zöld szempontok vannak benne, hanem nagyon erős piacvédelmi jelentősége van, amit egyébként más tagállamok is használnak. Nagyon bízom benne, hogy ebben a ciklusban végre megélhetjük azt, amiről régóta beszélünk, hogy a magyar közbeszerzés része ez a fajta gondolkodás. Szeretnék egy kicsit többet hallani arról, hogy milyen érvek szólnak a betétdíjas rendszer bevezetése mellett, mert erről is régóta beszélünk, illetve akár a szelektív hulladékgyűjtés házhoz menő része a magyar

településszerkezetre figyelemmel hol ésszerű, hol logikus, hol kell meghagyni a gyűjtőszigeteket, hol lesz hulladékudvar. Ha erről hallhatnánk egy kicsit több információt, hogy el tudjuk képzelni, ez a rendszer majd hogyan fog jobban működni.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Szili Kataliné a szó.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést, képviselőtársaim, hogy ismét szólok, de szeretném az alelnök úr gesztusát megköszönni, mert magam is szeretnék annak hangot adni annak, hogy ez példátlan eset volt. Ha nem is értünk egyet valamelyik képviselőtársunkkal, de azért szerintem mindent meg kell tennünk azért, hogy a véleményét elmondhassa. Azt javasolom, hogy a legközelebbi körben adjunk erre lehetőséget. Fontos kérdést tett fel az elnök úr arról, hogy hol van most a hulladék. Magam is szeretném ezt megtoldani azzal, hogy jó lenne, ha az ügyvezető úr esetleg tájékoztatást adna arról, hogy önöknek van-e ma képük arról, hogy egyáltalán egy felálló rendszer, amelyik látható az önök törekvéseivel kapcsolatosan is, a 3 hónapos működését tekintve még nem teljesen kiforrottan működik, ugyanakkor a régi már nem működik, de akkor ma mi történik ezen a területen. Én eddig azért nem tettem fel kérdést, és azért nem tértem ki ezekre a kérdésekre, mert még egyszer hangsúlyozom, számomra az egy nagyon fontos dolog lenne, hogy teljes képet kapjunk, ne csak egy részén keresztül tekintsük ezt a kérdést, ami az OHÜ feladatait tekinti, hanem a másik oldalról is.

Lenne még egy kérdésem, kiegészítve azokat, amelyeket képviselőtársaim elmondtak, illetve nagyon fontos törekvésnek tartom, a Fenntartható fejlődés bizottsága profiljához nagyon is illő a megelőzés rendjének a kérdése, ami nyilván összefügg a tudatformálással. A slide-okon láttuk a pénzügyi adatoknál, hogy tudatformálásra több mint 1 milliárd forintot költ az OHÜ. Ennek a részleteiről szeretnék hallani, hogy ez mennyiben jelent csak médiakampányt, vagy van-e az oktatás, nevelés területén ebben egyéb kérdés. A hulladékhasznosítás éjszakája nagyon bizarr, remélem, nem a sötétben eldugdosást jelenti. *(Derültség.)* Most nagyon divatosak ezek az éjszakai akciók, egy kicsit ezekre asszociáltam. Nagyon jó lenne azért arról is tudni a tudatformáláson túl, a fejlesztési költségben is majdnem 1 milliárd biztonsági tartalék van, azért gondolom, arra is van valamilyen elképzelésük vagy tervük, hogy mire használják.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előbb elfelejtettem egy megjegyzést és egy kérdést feltenni, ezért átadom az elnöklést.

(Az elnöklést dr. Nagy Andor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Megadom a szót az elnök úrnak.

JÁVOR BENEDEK (LMP): Köszönöm. Szilágyi László képviselőtársunkat illetően erre nem térnek vissza, kicsit el vagyok szomorodva, de azt gondolom, ezzel kapcsolatban elhangzott az alelnök úr részéről nagyon korrekten az, amit én is gondolok.

Vámosi úrhoz viszont van egy megjegyzésem és egy kérdésem, de az előbbi felszólalásomban elfelejtettem megemlíteni. Az egyik a közbeszerzés kérdése. Ezt én is kiemelkedően fontos dolognak tartom, nagyon örülök annak, hogy az OHÜ foglalkozik ezzel a kérdéssel, ugyanakkor azért ne áltassuk magunkat, Magyarországnak 2009 óta kész zöld közbeszerzési stratégiája van az asztalfiókban. A zöld közbeszerzés bevezetésének nem az az akadálya, hogy ne lenne megfelelő szakmai előkészítése. 2006 óta dolgoznak a szakmai

műhelyek, a minisztérium a zöld közbeszerzési koncepciókon, stratégiákon, többször különböző fázisokba jutott ez az ügy, azután mindig elsüllyedt, azután újra elővették. Örülök, ha ez most újra előkerül, és az OHÜ foglalkozik vele, azonban a bevezetésének az akadályai elsősorban a politikai akarat hiánya, egész egyszerűen valahányszor a zöld közbeszerzés kérdése előkerült, a Pénzügyminisztérium vagy az éppen aktuális gazdaságirányító tárca rövid úton levétette napirendről ezt a témát, tehát igazából nagyon kíváncsian várom, vajon az OHÜ most nagyobb sikerrel fut-e neki a politikai akarat megteremtésének, mint az eddigi kezdeményezők.

A másik kérdés pedig a civilek bevonása részben a szemléletformálási tevékenységbe, részben az egyéb projektekbe. Nagyon komoly civil szervezetek működnek a hulladékgazdálkodás területén Magyarországon, a Hulladék Munkaszövetség, amelynek korábbi vezetői között van a bizottságunk egy tagja, és egy, aki az imént távozott. Komoly civil aktivitás zajlik ezen a fronton, és nagyon hasznosnak tartanám, ha az OHÜ aktívan, stratégiai partnernek tekintve a civil szervezeteket alakítaná ki a kampányait. Ezek részben rendkívül költséghatékony eszközök, tehát a civil szervezetek le tudnak venni terheket akár az OHÜ, akár más állami szervezetek válláról, részben pedig a társadalmi akarat becsatornázására, a különböző társadalmi csoportok szempontjainak a megjelenítésére is nagyon alkalmas partnerek tudnak lenni. Tehát erre vonatkozóan milyen tervei vannak az OHÜ-nek?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Átadom az elnöklést az elnök úrnak.

(Az elnöklést Jávör Benedek, a bizottság elnöke átveszi.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amennyiben más kérdés nincsen, megadom a szót Vámosi Oszkár úrnak.

Válaszadás

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Köszönöm szépen a szót. Azt szeretném kérni, hogy vetítsünk, mert volt olyan kérdés, amelynél visszatérnék a slide-ra, elég gyorsan átmentünk rajta. Egyrészt a sok kérdésből arra következtetek, hogy a szakmai feladatokkal, jól gondoljuk, valóban jó irányban haladunk, előttünk állnak, illetve benne vagyunk, hiszen olyanokra kérdeztek rá, amelyeknek egy jelentős részét már megoldottuk, egy jelentős részén most dolgozunk, és pont egy jelentős rész előtt állunk. Másrészt úgy hiszem, nem véletlenül volt egy kicsit hosszabb az OHÜ bevezető bemutatása, bár én úgy hiszem, nem egy percet beszéltem a szakmai munkánkról, de valóban kicsit talán hosszabb volt az OHÜ bemutatása, de úgy gondolom, ez egy egyszeri és megismételhetetlen alkalom, hiszen ez többet senkit nem fog érdekelni, az OHÜ pedig most indult el, és a kérdések is nyilván erre, a szakmai ügyekre vonatkoznak, tehát tisztában voltam azzal, hogy utána még úgyis részletesen beszélünk róla.

Ami a konkrét kérdéseket illeti, sorban mennék a válaszokkal, de ott, ahol átfedések vannak, akkor azokat egyszerre megválaszolom, a másik képviselő kérdésénél csak megemlítem, hogy kérdés volt, nem fogok válaszolni rá.

Először Oláh képviselő úr kérdéseivel kapcsolatosan a reakcióim. Az egyes számú kérdés, amit szinte mindenki feltett, mindenkit érdekel, hogy az Európai Unió hogyan viszonyul ehhez a rendszerhez, mi lesz az Európai Unió véleménye. Nagyon fontos megjegyezni, hogy az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség nem egy jogalkotó szervezet, főképpen pedig nem tudjuk megmondani, hogy az Európai Unió hogyan fog ezekre a rendszerekre, kérdésekre reagálni, de azért azt el kell mondanom, hogy indult egy TAXU-

pilot ügy, és ezen az ügyön hitem és tudásom szerint a legjobban és sikeresen jutottunk keresztül, hiszen nagyon részletesen, nagyon pontosan, mindent messze a határidő előtt megválaszolva az összes kérdésre, úgy gondolom, releváns és a kérdés lényegére válaszoló válaszokat adtunk. Tehát a magunk részéről úgy látjuk, hogy azokra a felmerülő kérdésekre, amelyekkel megkerestek bennünket, mindre meg tudtuk adni a válaszokat, mint jogalkalmazók. Természetesen, ha olyan, jogalkotással kapcsolatos kérdés merül fel, az nem a mi kompetenciánk, és nem is kívánunk ebben reagálni, illetve megnyilvánulni.

Természetesen mi is várjuk az Európai Unió véleményét és álláspontját, és biztosak vagyunk benne, ha olyan álláspont alakul ki, amelyik miatt változtatni kell a rendszeren, akkor a kormány ezen változtatni fog.

Az idővel, a késéssel kapcsolatos kérdések, illetve Oláh képviselő úr feltette a kérdést, hogy miféle hatástanulmányon alapul ez az egész, hogyha változtatni kellett, Szabó képviselő úr pedig azt említette, hogy az országos gyűjtési és hasznosítási terv második verzióját kellett elkészíteni, sőt akkor még egyszer hozzáteszem, már a harmadik verzióját készítjük, az elnök úr pedig azt kérdezte, hogy min alapultak az első és második verziós országos gyűjtési és hasznosítási tervek, ha még azt sem tudtuk, kik az egyéni hulladékkezelők. Jelentem mindenkinek, hogy azért, mert egy bizonyos adatot nem kapunk meg egy anyag elkészítéséhez, attól még azt megpróbáljuk megbecsülni, és megfelelő információkat a piacról a magunk eszközeivel begyűjteni. El kell mondanom, nem állt rendelkezésre semmiféle koherens adat arra, hogy egy adott tárgyévre vonatkozóan előzetesen meg lehessen mondani, mi lesz a várható kibocsátás, a különféle források között 50-100 százalékos eltérések is adódtak, tehát ahol az egyik forrás azt mondta, várhatóan 100 kilogramm lesz a kibocsátás, a másik forrás azt mondta: csak 50 vagy 200 kilogramm. Ebből valóban nem lehetett pontos országos gyűjtési és hasznosítási tervet összeállítani, ezért ezt már az első kiadásakor, 2011 októberében bejelentettük, hogy még a 2011. év folyamán egy újabb módosításunk is lesz, valamint 2012-ben, amint rendelkezésünkre állnak a 2011. évi tényadatok és a 2012. évi bejelentkezések, egy újabb országos gyűjtési és hasznosítási tervet fogunk összeállítani. Úgy gondolom, ebben semmi csoda nincsen, így működik a gördülő tervezés, lépésről lépésre jutunk az információk birtokába.

El kell mondanom, a NAV rendkívül gyorsan megadta nekünk az információkat, és az egyéni hulladékkezelőket már február folyamán elég pontosan megismertük, miközben január 15-e volt a határidő, miközben számos olyan egyéni hulladékkezelő bejelentkező volt, akiknek több lépésben kellett hiányt pótolni, mire befogadta a NAV az egyéni hulladékkezelési kérelmüket, tehát igen szűk határidőkkel tudtuk ezeket az információkat megszerezni, de elég pontosan. Aki számára nem ismertek ezek az adatok, bár a honlapunkon közzétettük az akkumulátor tekintetében, a teljes hulladékmennyiség mintegy 30 százaléka lett egyéni hulladékkezelő, a gumiabroncs területén több mint 60 százalék, tehát a gumiabroncs-kibocsátók jelentős része egyéni hulladékkezelést választott, az elektromos és elektronikai berendezések tekintetében majdnem nulla ez az érték, tehát néhány olyan egyéni hulladékkezelő volt, akinek a mennyisége szinte semmi, és a csomagolás területén egy terület, mégpedig a kereskedelmi csomagolás kategóriába eső alumínium italos doboz tekintetében volt jelentős mennyiség, a felét meghaladó mennyiségű egyéni hulladékkezelés-bejelentkező. Mindössességében a 3 százalékot el nem érő mennyiség volt az egyéni hulladékkezelők aránya a csomagolásban, és a teljes kibocsátáshoz, az 1,1 millió tonnához viszonyítottan sem érte el a 3 százalékot az egyéni hulladékkezelők aránya. Tehát el lehet mondani, bizonyos területeken viszonylag magasabb a részvétel az egyéni hulladékkezelésben, de összességében elég alacsony.

Szerintem célszerű, ha egy tervet akkor módosítunk, amikor az információ a rendelkezésre áll, és nem próbáljuk meg azt a látszatot kelteni, hogy mi már tudtuk előre ezeket az adatokat, bár megjegyzem, például a 2011. évi kibocsátásokat, itt lottósorsolást is

húzhattunk volna, majdnem kilóra eltaláltuk, azért elég pontosan meg tudtuk előre becsülni, hogy mi lesz 2011-ben és 2012-ben, néhány helyen volt csak néhányszor tíz- meg száztonnás eltérés, tehát elég pontosan meg lehet ezeket a számokat határozni, csak megfelelő forrásból és megfelelő módon kell azokat értékelni.

Az időkéslekedésnek több más vetülete is volt. Nem szeretnék senkire semmilyen felelősséget áthárítani, a felelősség nyilván az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségé, de azért ne felejtjük el, közben jelentős átalakulás volt a közbeszerzés területén is, és a közbeszerzés területén az átalakulás az év utolsó pillanatára húzódott, tehát ez mindenképpen nehezítette a munkánkat, emiatt nem tudtunk megfelelni az eredeti ütemtervnek. Minden erőnkkel azon dolgoztunk, hogy az új szabályoknak megfelelően alakítsuk át az egyébként decemberben már kész és elindított, illetve elindítható közbeszerzési eljárásainkat, ez nyilvánvalóan újabb egyhónapnyi hátrányba hozott minket, és azután így alakult ki ez a hátrány. Úgy gondolom, azt hiszem, az elnök úr részéről merült fel a kérdés, be tudjuk-e hozni ezt a hátrányt. Egyrészt nem augusztusban lesznek szerződések. Könnyen kiszámolható a közbeszerzés logikája alapján, hogy a megjelenéstől számított milyen időstációkban milyen lépések lesznek. Látjuk, hogy ezek egyfordulós közbeszerzések, tehát az idő itt nagyon pontosan megbecsülhető. Természetesen, ha megtámadják az eljárást, akkor az valóban hosszabbítani fogja, de normális ügymenet mellett május végén, június elején, illetve május, június folyamán kötődhetnek a szerződések az első két területben, a másik kettőben pedig, úgy gondolom, még az első félév végéig bezáródhatnak, illetve megtörténhetnek a szerződéskötések.

Másfelől viszont jogos a kérdés, hogy mi van a hulladékkal az első félévben. Ezzel kapcsolatban el kell mondanom két fontos információt. Egy. A termékdíj egy kicsi szelete a költségeknek, tehát ne gondolja senki azt, hogy azért működik a hulladékgazdálkodás, mert van termékdíj vagy nincs. Nem, az a hulladékgazdálkodásnak, a szelektív hulladékgyűjtésnek arra a szegmensére hat, amelyik már veszteséges, nyereséggel már nem végezhető el. Tudjuk jól, ez a jelenlegi szint, amit Magyarország eddig elért, alig magasabb, tehát egy egészen kicsi hányadát nem finanszírozzuk átmenetileg, hiszen 2012 második félévétől pedig, ez a második dolog, amit mondanom kell, igenis, megvan rá a lehetőség, hogy megfelelő protokollbizonylatolás és megfelelő igazolási rendszer mellett a tárgyévre vonatkozó teljesítéseket elismerje és elszámolja az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség. Tehát azt gondolom, egyrészt megoldott ez a probléma, másrészt jelen pillanatban ez valóban egy nehézség. Nem akarok ez elől a probléma elől elbújni, valóban folyamatosan kerestek bennünket a hulladékkezelők az ügyben, hogy mit kezdjenek a hulladékkal, milyen hasznosítónak vigyék el. Én nem tudtam nekik mást mondani, mint azt, hogy legyenek jogkövetők, tehát a megfelelő hasznosítónál a megfelelő bizonylatokkal hajtsák végre a hasznosítást. Ez a teljesítésük szempontjából nyilvánvalóan alapvető és lényegi szempont, hogy ezt meg tudják-e tenni. Egyébként itt majd át is léphetek a harmadik kérdésre, a közszolgáltatókra, ami itt felmerült.

A közszolgáltatók működésével kapcsolatban az eddig levont tapasztalat pontosan az, hogy a közszolgáltatók természetesen minden erejükkel megpróbálnak a jogkövető magatartás, illetve a megfelelő adminisztrációs rend követése szerint működni, de számos olyan pontatlanságot, problémát, hiányosságot tártunk fel, amelyeket az év első negyedéve során ki kellett javítani. Ezek a problémák egyértelműen rámutatnak arra, hogy a jogkövető magatartás a legfontosabb, tehát lehetőség szerint mindenhol mindenki írott formában alakítsa ki azt az ügyrendet, amely biztosíthatja, hogy a hulladék begyűjtése, hasznosítása, szállítása a megfelelő bizonylatok mellett történjen. Nem vonom kétségbe, hogy a közszolgáltatók azt a tevékenységet elvégezték, amit számunkra jelentettek, de számos alkalom, sőt az esetek jelentős része olyan volt, hogy ezt nem tudták kellő módon bizonylatokkal alátámasztani. A bizonylatok hiányosak voltak, ellentmondóak voltak, félig kitöltöttek voltak, szabálytalanok

voltak, tehát mindenféle olyan problémába futottunk bele, amelyek, úgy gondolom, megfelelő szenzitivitással, megfelelő kezeléssel helyre tehetők. Ezen dolgozunk, és ezt is fogjuk tenni, de úgy vélem, ezt a fajta félévnyi munkát még bele kell tennünk ebbe a rendszerbe, hogy a zökkenőmentes működésbe átmehezzünk. Bevallom, ezzel előzetesen nem szembesültünk, ezt nem tudtuk, hiszen nem tudta pontosan az ügynökség, illetve véleményem és ismereteim szerint nem tudta pontosan a jogalkotói oldal sem, hogy milyen szintű munkát kell elvégezni az adminisztráció területén. Úgy gondolom, nem a szakértelemmel van a baj, nem a munkavégzéssel van a baj, hanem bizonyos adminisztrációs rend betartása és az ahhoz tartozó protokoll betartása az, amelyikben fejlődni kellett, illetve kell a következő időszakban.

Ami a koordinátorok, a verseny vagy nem verseny kérdését illeti, ezt szintén Oláh képviselő úr tette fel, én itt egy kicsit úgy érzem, szét kell választanunk ezt a kérdést. Egyfelől az, hogy nincsen verseny a koordinátorok között: nem volt verseny, ezt csak közvetett úton lehetett következtetni, mégpedig abból, hogy átláthatatlan és azonosíthatatlan volt, hogy minek mi a költsége, de most is küzdünk, majd a feltett kérdések egy jelentős részében a válaszom pont ez lesz, hogy akkor tudunk erre rátérni, ha megválaszoltuk azokat a kérdéseket, amelyeket az előző rendszer nyitva hagyott előttünk. Tehát ebből arra a következtetésre jutottak el egyesek, bár nem tudom, ezt milyen mértékig tudják igazolni, hogy egy bizonyos szegmensben valóban nem volt verseny, másfelől viszont láttuk azokat a folyamatokat is, amikor a koordinátorok egymás alá ajánlottak a licenszdíj tekintetében. Ez egyértelműen azt mutatta, hogy olyanfajta verseny alakult ki, amely véleményem szerint ennek a piacnak a rosszul értelmezése, tehát nem erre volt szükség, hogy a licenszdíjakat lejjebb nyomjuk, főleg akkor, amikor emelni kell a begyűjtési és hasznosítási arányokat, hiszen nemcsak 2012. december 31-e van, hanem 2014. december 31-e is, 2020. december 31-e is. Tehát különféle határidőink vannak, amikor tovább kell növelnünk a különféle hulladékok tekintetében a gyűjtés, hasznosítás mértékét, és mindenki jól tudja, hogy ezt csak a költségek emelésével lehet, tehát ott nem volt helye az árversenynek. Én erre a részre gondoltam, nem úgy általában a teljes verseny hiányára, illetve a teljes verseny létre.

Azonkívül a koordinátorok bizonyos részrendszerei sem működtek véleményem szerint az előző időszakban, ők maguk nem tudtak belebocsátkozni országos fejlesztésekbe, hiszen erre nem volt megfelelő jogosultságuk, tehát a koordinátoroktól elvárni sem lehetett, hogy a maguk területén olyan fejlesztésekbe kezdjenek bele, amelyek az ország, a társadalom számára egyértelműen szükségesek. Ezt nem is lehet nekik felróni, hogy úgy mondjam, ez egy rendszerhiba volt, és itt is a verseny hiánya volt, mert a fejlesztés egyfajta verseny, és a verseny hiánya itt is megmutatkozott.

Egy észrevétele volt Oláh képviselő úrnak, hogy hosszabb távú partnerségben kell gondolkodni. Ezzel maximálisan egyetérték, de ugyanakkor akkor lehet a hosszabb távú együttműködésben gondolkodni, ha már mindnyájan tisztán látunk a pályán, tehát megismerte a piac az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség működését, illetve az új termékdíjas rendszer különféle elemeit, és fordítva, az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség is megszerezte az összes olyan működési információt, amelyek alapján pontosítani lehet azokat a költségeket, amelyek most, ebben a pillanatban abszolút nem pontosak. Ki kell jelentenem önöknek, hogy nem tudjuk pontosan ezeket a számokat meghatározni, mert senkinél nincsenek valóságos és megalapozott számítások, illetve akinek a birtokában van, az nyilván nem adja nekünk oda, de ezeket természetesen mi magunk is meg tudjuk szerezni, mármint ki tudjuk számítani, meg tudjuk határozni, és az éves adatgyűjtés alapján magunk is el tudunk jutni abba az állapotba, hogy pontosan meghatározzuk azokat a költségeket, amelyek megalapozhatják azt a finanszírozási modellt, amelyre a hosszabb távú együttműködést, partnerséget lehet ráépíteni, de törekszünk erre. Természetesen a 2012. év ebből a szempontból döntő fontosságú.

Felmerült sok kérdezőtől az, hogy hogyan segíti elő az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség a termékdíjtörvényt, a hulladékpiramisnak nemcsak a hasznosításra vonatkozó ágát. Itt azért szeretném önöknek emlékeztetésképpen elmondani, hogy a termékdíjtörvényben a hulladékpiramisra vonatkozóan vannak olyan motívumok, amelyek szintén döntő fontosságúak. Itt utalnék az újrahasználat díjmentesítésére és az adminisztráció díjmentesítésére, amely, úgy gondolom, mindenféleképpen a piramisnak egy más szintje. Tehát tudjuk jól, az újrahasználat nem a hasznosítás szintje. Például egy üveg Natur Aqua, ha eljut arra a szintre, hogy ne összetörjük, miután kiittuk belőle a vizet, hiszen a hatástanulmányban kimutattuk, hogy a létező legrosszabb megoldás az, hogy a vizesüveget összetörjük, utána ismét üveget készítünk belőle, hanem újrahasználjuk, tehát az újrahasználatra előkészítjük, és újrahasználjuk. Ennek, úgy gondolom, megteremtettük a jogi alapjait, eltöröltük az adminisztrációt, ez volt a legfontosabb és a legfájóbb. Úgy gondolom, ezen a bizottságon belül is volt olyan, aki nekünk ebben segített, olyan tanácsokat adott, amelyek alapján év közben módosítani tudtunk az elképzelésen, a logikán, és kialakult egy rend, amely lehetővé teszi az újrahasználatot, de tovább kell lépni, mert a díjak differenciálásában igenis hiszek, és úgy gondolom, önök is hisznek, hiszen a módosító indítványaikban annak idején bombáztak bennünket azzal, hogy milyen díjszintekre emeljük fel a termékdíjat, hiszen a kettő együtt jár, és csak abban az esetben lehet a hulladékszegény designt elérni, ha megfelelő mértékű termékdíjat vetünk ki azokra a termékekre, amelyeknél úgy gondoljuk, nem a kellőképpen hulladékszegény tervezésen alapszanak.

Egy példát hadd mondjak itt el. 2010 nyarán 200 darab mintán elvégeztük a másfél literes PET-palackok tömegmérését, és 32,5 grammos átlagtömeg jött ki. Ugyanezt elvégeztük 2012 februárjában, igaz, nem 200 palackon, most nem voltunk annyira szomjasak, csak 50 palackon mértünk, és ugyanez a tömeg 26 gramm alá ment. Úgy gondoljuk, nem véletlenül, hanem a termékdíjtörvénynek köszönhetően ment 26 gramm alá a palackok átlagtömege, mert mindenki tudta jól, hogy van ebben tartalék, lehet csökkenteni, tehát hulladékszegényebb designt kialakítani, felépíteni a megfelelő technológiát, csak egy kis akarat és a termékdíj kell hozzá. Például említhetném a háromszorosára emelt, mindenki által kritizált zacskódíjat, miközben az Európai Unió most pont azt fontolgatja, hogy agyonvágja az egészséget, és megszünteti. Mi nem értünk ezzel egyet. Azt gondoljuk, ha valahol valaki úgy gondolja, szükség van műanyag neilonzatyorra, akkor legyen, de igenis, fizesse meg annak a környezetvédelmi díját. Becsléseink szerint harmadára esik le a kibocsátás 2012-ben, és szerintem ezzel a törvény elérte a célját, és ezek azok a motívumok, amelyek szerintem igenis, nemcsak a hasznosítást alapozzák meg, hanem ilyen komplex módon kezelve az egészséget az újra használat, a hulladékszegény tervezés és természetesen a legalsó szinttől, a hulladéklerakótól való más eltérítés is képbe kerülhet. Tehát úgy gondolom, az OHÜ a maga részéről a jogalkalmazásban, illetve a jogelőkészítésben vállalt szerepénél fogva igenis segíthet ebben, azok mellett, hogy tudjuk jól, ha 1,1 millió tonna hulladékot termelünk évente csak a termékdíjköteles termékekből, akkor igenis, van egy probléma, amit kezelni kell, és ennek a döntő hányada, ha tetszik, ha nem, a hasznosítás, hiszen nem dobhatjuk, nem engedhetjük el ezt az anyagmennyiséget magunk mellől.

Zöld közbeszerzés. *(Jelzésre:)* A kampányokra is rá fogok térni, köszönöm szépen. A zöldközbeszerzés volt még Oláh képviselő úr utolsó kérdése. A zöld közbeszerzéssel kapcsolatban az elnök úr is megemlítette, ha jól emlékszem, elnök úr volt az, aki megemlítette, hogy 2006 óta volt előkészület, én meg nagyon ráztam a fejem, hogy nem, de én nem arra ráztam a fejem, hogy nem volt előkészület. Tehát előkészület valóban volt, de olyan anyag soha nem került a kormány elé, amelyikre a kormány rábólintott volna, véleményem szerint azért, mert nem volt kellőképpen megalapozott, és nem azért, mert a szakértők nem értenek hozzá, félreértés ne essék, nem azért, mert nem készítettek jó anyagot, hanem azért, mert szerintem nem volt hozzá kellő információ.

Nagyon fontos, a zöld közbeszerzés majd nyilvánvalóan csak a hulladékgazdálkodási lábát tudja maga kezelni és megfogni, hiszen mi a környezetvédelmen belül nem vagyunk szakértői sem a levegőtisztaság-védelemnek, sem a felszíni és a felszín alatti vizeknek, sem a zajrezgésnek, tehát ezeknek még meg kell keresni a megfelelő gazdáit a zöld közbeszerzésen belül, de az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség igenis, úgy gondolja, felelős azért, hogy a zöld közbeszerzés hulladékgazdálkodással kapcsolatos lába kialakuljon, a megfelelő szabályrendet felállítsuk. Tanulmányoztuk a már létező szabályokat, tehát igenis, jelentem önöknek, elolvastuk és tanulmányoztuk az eddig elkészült szakanyagokat, sok mindent hasznosnak tartottunk bennük, de úgy gondoltuk, egy saját koncepciót ez ügyben szintén ki kell dolgoznunk, ki fog kerülni a piacra, azt hiszem, társadalmi vitára a megfelelő lehetőség. Nem a Vidékfejlesztési Minisztérium a kezelője a zöld közbeszerzésnek, hanem csak a társszerzője, tehát erre vonatkozóan nem tudok semmiféle hivatalos információval szolgálni, de mi a magunk részéről megtettük és hozzátettük az álláspontunkat, kidolgoztuk a megfelelő jogrészeket. Ne felejtjük el, a zöld közbeszerzés nem egy terület, az sok terület, mert van, aki a zöld közbeszerzés alatt azt érti, hogy bárki, aki közbeszerzést, lehetőség szerint vegye figyelembe a környezetvédelmi szempontokat is. Ez egy fontos terület, és erre vonatkozóan szabályokat kell alkotni. Van, aki azt tekinti zöld közbeszerzésnek, hogy a közbeszerzés során törekedjen arra, hogy minél környezetbarátabb módon hajtsa végre ezt közbeszerzési eljárást és a hozzákapcsolódó folyamatokat. Ez is egyfajta szemlélet, nyilván ez az egyszerűsítése, szimplifikálása az ügynek, de ez is egy szelet, és ezt is kezelnie kell a zöld közbeszerzésnek. Amiért úgy érzem, hogy nagyon nagyot kellett előrelépni, az, hogy egyáltalán tisztában legyünk vele, vannak olyan közbeszerzések, amelyek tárgya és célja a környezet védelme, ahol olyant szerzünk be, olyan közbeszerzési eljárást akarunk lefolytatni, amelynek a terméke környezetvédelmi szempontból értékelhető, például az akkumulátorgyűjtés és -hasznosítás vagy az ehhez tartozó hasznosítási bázis kiépítése Magyarországon. Erre vonatkozóan is szabályokat kell alkotni, de egészen más szabályok vonatkoznak erre, mint az előbb elmondott két területre, tehát ez egy komplett szabályalkotási feladat, és úgy gondolom, ebben van tennivalónk. Ez utóbbit éreztük a legfontosabbnak, hiszen ebben vagyunk leginkább érintettek.

El kell mondanom önöknek, hogy a közbeszerzési törvény ebben a formájában, de a megelőző formájában is a környezetvédelmi célú közbeszerzéseket nem kellőképpen és nem kellő mértékig támogatja, illetve nagyon sok olyan köztes technikát kellett alkalmaznunk és bevezetnünk, amelyek összességükben megnehezítették a dolgunkat az ügyben, hogy egy kiegyensúlyozott és környezetvédelmi szempontból valóban támogatható közbeszerzést tudjunk kiírni. Tehát nehézségeket okoz a jelenlegi szabályozás ebben a formában, véleményem szerint mindenképpen szükség van arra, hogy ebben előrelépjünk. Ha minden igaz, akkor Oláh képviselő úr kérdéseit letudtam.

ELNÖK: Azt kérem az ügyvezető úrtól, hogy a további kérdésekre kicsit tömörebben válaszoljon.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Igen, bocsánat. Az ócsai lakóparkra vonatkozóan volt egy kérdés. Az ócsai lakóparknál a célunk és a tervünk egyszerű: az ideköltözők számára biztosítani a szelektív hulladékgyűjtést, és kialakítani azokat a helyi módszereket és technikákat, amelyekkel az ócsai lakóparkban már eleve egy megfelelő szelektív gyűjtési rendszerben működnek, és nem gyűjtőszigetes, hanem házhoz menő vagy valamilyen hasonló technikával történő hulladékgyűjtés következzen be. Itt természetesen módszertani feladataink is vannak, hiszen ki kell dolgozni, hogy mi legyen az az előny, amiért megéri azt választani, hogy egy lakos a szelektív hulladékgyűjtést

választja, nem pedig a vegyes gyűjtést, amelyik nyilvánvalóan egyszerűbb és kevésbé problémás.

Szabó Imre úr kérdéseire, akkor egy kicsit felgyorsulva, mit csinál a 110 fő? Én azt javaslom Szabó úrnak, hogy töltsön el, két hetet töltsön el nálunk, adok önnek egy munkatársi feladatkört, és akkor meglátja, min dolgozunk. Tehát elképesztő mennyiségű munkát végeznek el a munkatársaim. Nem ritka a 12, 14, 16 órás munkavégzés, és úgy hiszem, arra a 30-40 főre, akik hiányoznak, előbb vagy utóbb szükségünk lesz, hiszen a feladatok elképesztő mennyiségűek. Kívülről nem könnyű érzékelni, hogy 110 ember mit csinál, de azt gondolom, igencsak le van terhelve az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség.

A közbeszerzés csúszásával kapcsolatban nagyon sok részletet elmondtam, ezt most már nem kezdem el újból.

Arra, hogy nincs finanszírozás háromnegyed évre, szerintem már válaszoltam. Szerintem ez az állítás nem igaz afelől sem, hogy háromnegyed évig nincs finanszírozás, és afelől sem, hogy ez nem megoldható. Igenis, megoldható, de ez valóban nehézséget okoz, ezt elismerem, ez nem könnyű helyzet, de még egyszer mondom, ne felejtjük el a valós és reális körülményeket, hogy a hulladékgazdálkodás kis mértékben függ a termékdíjtól.

Köszönöm szépen Szabó képviselő úrnak a lakossági és az egyéb kampányokkal való észrevételét. Jelentem önnek, mérhetőek lesznek, az összes kampányunkhoz megfelelő, mérhető indikációt rendeltünk hozzá, tehát ha októberben átvizsgáljuk, hogy a különféle kampányoknak mi lett az eredménye, akkor bízom benne, olyan mérhető, objektív eredményeket tudok a bizottság elé tárni, amelyek valóban azt fogják bizonyítani, hogy értelmes volt és érdemes volt ezeket a kampányokat végigvinni. Az októberi vagy a valamikori újabb bizottsági meghallgatás természetesen a bizottság hatásköre; amikor hívnak, jönni fogunk, megteesszük.

Szili Katalin képviselő asszony kérdéseit is köszönöm. Ha jól látom, itt már csak a közszolgáltatók működésére vonatkozó kérdés az, amelyik nem lett kellő részletességgel elmondva. Én azért kitértem arra, hogy nagyon sok probléma volt a közszolgáltatókkal történő együttműködés kialakításában, kezdve azzal, hogy a szerződéskötés előtt egy megfelelő jogszerűségi vizsgálatot kellett végrehajtani, illetve a különféle teljesítések befogadása sem volt egyszerű feladat, illetve nem egyszerű feladat, hiszen most már éppen a februári adatokat dolgozzuk fel, annak a finisében vagyunk.

Azt gondolom, a közszolgáltatókkal történő együttműködés alapja, amit annak idején, januárban kimondtam a sajtótájékoztatómon, a partnerség, tehát nem az a cél, hogy eljesszük a közszolgáltatókat, hanem fordítva: az a cél, hogy a közszolgáltatókat úgy bevezessük ebbe a rendszerbe, hogy közben kiderüljenek a valós költségek, hiszen itt az volt a kérdés az elnök úr részéről, mi fogja biztosítani a magasabb begyűjtési arányokat. A pénz, ez egyértelmű, de semmire nem tudunk megalapozatlanul és kidolgozatlanul pénzt adni, tehát igenis, ki kell dolgoznunk azokat a folyamatokat, azokat az értékelési mechanizmusokat, amelyek alapján pontosan látjuk, hogy ezért a pénzért milyen teljesítményt nyújtanak a közszolgáltatók, és vannak becslési eljárásaink, hogy több pénzért mennyivel több hulladékot fognak begyűjteni. Tudjuk jól, hogy ennek tehetetlensége van, tehát sokáig tart, amíg valóban beindul egy ilyen finanszírozási kampány emelkedése, de azt gondoljuk, ez rövid időn belül érezhetővé válik. Egyébként az országos gyűjtési és hasznosítási terv harmadik verziójában törekedtünk arra, hogy a díjat a lakossági szelektív gyűjtés terén emeljük.

Kérdés volt az elnök úr részéről az, hogy a 85 milliárdból mennyit kap majd az OHÜ. Én, mint szakember, csak annyit mondhatok, hogy remélem és bízom benne, hogy sokat. Nem vagyok politikus, nem mondhatom meg más helyett, hogy a hulladékgazdálkodásra milyen pénzösszeget szánnak. Ha felemelkedik 85 milliárd forintra a termékdíj, alapvetően a termékdíjköteles termékek körének a bővítésével, úgy gondolom, akkor predestináltak

leszünk arra, hogy egy lényegesen magasabb forráshoz jusson a hulladékgazdálkodás, és ezen dolgoznunk is kell, hogy minél magasabb legyen, hiszen nem 30 milliárd, hanem 23 milliárd forint volt a törvény őszi szakaszában az akkor már elég pontosan kiszámolt költségszint, amiről azt gondoltuk, ne csak a szinten tartás, hanem egy viszonylag erős, tehát egy elrugaszkodási szintű emelkedésre is legyen forrás. Szerintem ez egy sarokszám, amelyről gondolkodnunk kell a továbbiakban is, hogy ilyen mértékű forrásokra szükség lesz, ha azt akarjuk, hogy tényleg nagy mértékben emelkedjen a hulladékgyűjtés.

Kérdés volt még, hogy milyen gyűjtési arányokat tervezünk az idei évre. A gumiabroncsból kicsit a 75 százalékot meghaladó szintet, tehát közel 80 százalékot, akkumulátorból 100 százalék a kötelezettség, ez alá nem mehetünk, az elektromos és elektronikai berendezésből a 4 kilogramm/fő/év elérése, illetve a minimális meghaladása pedig kötelességünk, Magyarország ezt évek óta nem teljesíti, hiszen azok a százalékok körülbelül csak 3,6 kilogrammra voltak elegek, amelyek a 264/2004-ben vannak. A csomagolás területén pedig 62,5 százalékos szintet céloztunk meg 2012-re. Összességében, úgy gondolom, teljesíteni fogjuk az elvárásokat. Valóban nem nagyon marad pénz a fejlesztésre, tehát a minimális teljesítést elviszi a pénz.

Végül pedig az elnök úr kitért arra, hogy a civil szervezetekkel fontos az együttműködés. Én ezzel maximálisan egyetértek. Azt gondolom, eljön az a pillanat, amikor már nem azon kell dolgoznunk, hogy mi legyen holnapra a szabályzat, mi legyen hétöre a közbeszerzési kiírás, keddre az ilyen-olyan azonnali feladataink, és akkor elkezdhetünk egyfajta együttműködést a civil szervezetekkel is, amit nyilván el lehet mélyíteni. Maximálisan támogatom a felvetést.

Nagy Andor képviselő úr kérdéseit, ha jól látom, nagyjából megválaszoltam, hiszen ő is feltette a kérdést, hogyan lesz magasabb arányú a szelektív gyűjtésrend. Én erre azt tudom válaszolni, hogy pénz, pénz, pénz. Ez nem piaci szegmens, ahol nyereséggel lehetne elvégezni a gyűjtést és a hasznosítást, ehhez pénz kell, ezt a forrást be kell vonni. Ha ezt megteesszük, akkor lesz magasabb gyűjtés, ha nem tesszük meg, hanem elbújunk előle, akkor nem lesz magasabb gyűjtés. Szerintem ez ilyen egyszerű.

A kevesebb hulladék keletkezésére vonatkozólag megpróbáltam a válaszokat összefoglalni, és a betétdíj, a házhoz menés, a gyűjtősziget kérdésében pedig azt hadd mondjam el, hogy ebben a pillanatban egy tanulmányt készítünk, felmértük a 6600 darab gyűjtőszigetet, megpróbáljuk megállapítani, melyek közülük azok, amelyek megfelelő teljesítményt nyújtanak. Úgy gondoljuk, több ezer azoknak a szigeteknek a száma, amelyek hosszú távon megmaradhatnak, mert olyan pozícióban, olyan lakóközösségekben, olyan helyen vannak, ahol a mennyiség meglesz belőlük, ezért megéri a fenntartásuk, de több ezer azoknak a száma, amelyeket véleményünk szerint megfelelő időtávlatban ki kell vezetni a rendszerből, és helyettük nem indirekt, tehát ingyenes technikát kell bevezetni, hanem olyan technikát, amelynél a lakosoknak konkrét előnyük van abból, hogy a hulladékot visszaviszik, különben sehol nem fogják megemelni a hulladékgyűjtés mértékét, ez a határozott véleményünk és a szakmai álláspontunk.

Elnézést kérek az ismételten nagyon hosszú válaszaimért.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bácskai képviselő úr kért szót egy megjegyzés erejéig.

Reflexió

DR. BÁCSKAI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, rövid leszek.

Tisztelt Bizottság! Egy olyan kerület polgármestere vagyok, amelyik a korát megelőzően már 113 éve zöld-fehér. *(Derültség.)* 14 éve kezdtük el a kerület környezetvédelmi programját, és már akkor lehetett tudni, a 2000. évi hulladékgazdálkodásról szóló törvényben is megjelent, hogy az az évtized a hulladék évtizede lesz, és ha egy fővárosi

kerület, amelyet még sújt is a kettős közigazgatási rendszer minden előnye és hátránya, illetve végigvéve a környezeti elemeket, hogy mit tud egy kerület a környezetvédelemben tenni, jól látható volt, a hulladékgazdálkodás az, ahol a legtöbbet.

A 14 év alatt nagyon sok tapasztalatunk összegyűlt. Itt, látva a lakossági tudatformálást, a kampányokat, a jelszót és a többit, nagyon hasznos tapasztalataink lennének, amelyeket felajánlanánk. Az iskoláinkban nagyon komoly környezettudatos nevelés folyik, már 5 éve a hulladékkal kapcsolatos kiállításokat szerveznek, és a szelektív hulladékgyűjtés olyan népszerű, hogy a lakosság követeli a havi rendszerességű veszélyeshulladék-gyűjtést, ahol a legnépszerűbb és a legnagyobb tömeget természetesen mindig az akkumulátor teszi ki. Talán, ami miatt inkább hozzászóltam, az a szelektív hulladékgyűjtés, hiszen jól látható, hogy a kihelyezett színes hulladékgyűjtők bizonyos helyeken nem elegendőek, ez fizikai képtelenség, így Felső-Ferencváros több mint tízezer lakosára egyetlen hulladékpont jut. Ezen felülemelkedve, az önkormányzat támogatásával házankénti szelektív gyűjtőrendszert alakítottunk ki. Ez olyan népszerű, nagyon sikeres, hogy jelenleg 114 ház kapcsolódott be ebbe a gyűjtésbe.

A termékdíjtörvénynek is köszönhetően megjelentek azok a vállalkozók, akik az önkormányzat eszmei támogatását kérik ahhoz, hogy Középső-Ferencvárosban, amelyik a legzöldebb terület, hiszen a rehabilitáció következtében 27 százalékkal nőtt a zöldterületek aránya, körülbelül 400 olyan vállalkozás van, amelyiktől szeretnénk szelektíven begyűjteni a hulladékot, ami, azt gondolom, kellőképpen jó sok feladattal fog járni e tekintetben is. Én azt szeretném tehát a felajánlással, hogy ne csak Ferencváros legyen zöld-fehér.

Köszönöm.

ELNÖK: Bödecs Barna kért szót.

BÖDECS BARNA (Jobbik): Én csak egy elhangzott, de meg nem válaszolt kérdést szeretnék újra feltenni. Ez az 1 milliárdos tudatformálási dolog, tehát mire, milyen eszközrendszer használatával, milyen megoldásokkal tervezik ezt elkölteni.

Köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót az ügyvezető úrnak.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Köszönöm szépen a szót, és elnézést kérek.

A polgármester úrnak köszönöm szépen a felajánlást, és természetesen elfogadjuk, minden segítséget elfogadunk, mert ebben a pillanatban, mint minden újszülött, rászorulunk minden segítségre.

Bödecs képviselő úr kérdésével kapcsolatban, bár most már bezáródott a slide, amit azért tartottam fenn, hogy elmondom, de jól elfelejtettem, elnézést kérek érte, visszalapozok. Tehát egyrészt nézzük, miért 1 milliárd forint. A törvény maga úgy fogalmaz, hogy egy adott évben a teljes rendelkezésre álló pénz 7 százalékát kell társadalmi tudatformálásra költeni a hulladékgazdálkodás, a szelektív hulladékgyűjtés területén. Ennek az előképe, hogy tudjuk, a koordinátorok számára 5 százalék kötelezettség volt az előző rendszerben. Úgy gondoltuk, ha egyrészt aggregálódik, tehát egyetlen kalapból kerül elköltésre, másrészt, ha megemelkedik a mértéke, akkor összességében egy jobb helyzetet teremt. Ha a 15,18 századot megszorozzuk azzal a 7 százalékkal, az kerekén 1 milliárd forintot ad ki.

A pénzek kijuttatása a piacra kétféle technikával történik. Alapvetően nyílt közbeszerzési eljárásokon, mint ahogyan a „Te szedd!” is nyílt közbeszerzési eljárás volt. Ez szakmai kérdés, nem kívánok mélyen belemenni, hogy ezt hogyan kell részletesen lefolytatni. Kérem, a kollégáimmal vegyék fel a kapcsolatot, ebben az ügyben hosszas és részletes

magyarázatot fognak adni, hogy hogyan kell lefolytatni egy ilyen közbeszerzési eljárást, és milyen logikával kell azt kialakítani, hogy az szakmailag lehetőség szerint optimális legyen. Csak utalok itt arra, hogy annak is vannak előnyei, ha ezer darab szervezet számára juttatunk apró, kis pénzfoszlányokat, és ez alapján mondhatjuk azt, hogy nagyon sok mindenki részesült a pénzből, meg annak is van értelme, ha egyetlenegy kézbe adjuk ezt az egészet, és azt mondjuk, használjuk ki a szinergiát, hogyha egyetlenegy szervezet ezt az egészet megszervezi és a különféle kampányokat elkészíti, az irányítója és vezetője az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség. Hozzá elkészült egy több mint 100 oldalas szakmai, stratégiai háttéranyag, amelyik egyébként hozzáférhető, elolvasható, és megtalálható benne az összes kampány összes részlete, amelyek lehetőséget nyújtanak az összes költség beazonosításában és értékelésében.

Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség egy közhasznú társaság a transzparens működésénél fogva, ezt nem is hallgathatjuk el önök előtt, de ezeknek a kampányoknak a súlya nyilvánvalóan azok a nagy akciók, mint a „Te szedd!”, illetve a felsorolt tudatformálási kampányok, az üvegyűjtési akció, ahol egy szinergikus pontot találtunk az ügyben, hogy Magyarország a csomagolási üveghulladék tekintetében messze elmarad az európai uniós minimális elvárástól. Úgy gondoltuk, ezt az üveghátrányt többféle módon lehet ledolgozni, többek között egy nagy üvegyűjtési kampány kialakításával. Ennek az üvegyűjtési akciónak van egy modus operandija, egy háttér-információja, kérem, ezt nézzék meg, ha ez önöket részletesebben érdekli. Az összes többi olyan kampány, amit a kollégák itt részemre felírtak, például a lakossági tájékoztató kampányok, a médiakampányok, illetve a közszolgáltatókkal közösen történő megjelenések vagy a decentralizáltak, tehát nyilvánvalóan mindenhol, ahol lehetőség van arra, meg tud jelenni egy ilyen lakossági tájékoztató kampány. A hulladékhasznosítás éjszakája nyilván nem arról szól, hogy az éj leple alatt elvisszük és a rétre billentjük a hulladékot, hanem pont fordítva, az éj leple alatt elmegyünk, és összeszedjük a hulladékot. Az országos szelektív kampány... *(Derültség. – Közbeszólásra:)* Ez egy road show.

Nyilvánvaló, ne felejtjük el, szükség van egyfajta kreativitásra. Tehát az embereket kétféle módon lehet rávenni arra, hogy a szelektív hulladékgyűjtésben részt vegyenek. Az egyik a „lővé”, a másik pedig az, ne beszéljünk mellé, nevezzük nevén a babát, hogy pénz nélkül nem lehet rávenni az embereket semmire, másfelől pedig a megfelelő kreativitás, tehát az, ha látnak benne valami újszerűséget, érdekeset, ami felkelti a figyelmüket. Szerencsére létezik ez a fajta érdeklődés, nem is kicsi, és bízunk is benne, hogy ennek lesz hatása.

Volt az ócsai környezettudatos park, amelyik egy kisebb projekt, és bízunk benne, hogy meg tudjuk valósítani, illetve a fesztiválok szervezése, az azokhoz kapcsolódó különféle támogatások kifizetése. Úgy gondolom, az eredeti terveinkbe, amelyeket összeállítottunk, hogy ezt a pénzt mire költjük el, még a felét sem tudtuk beépíteni, tehát egyszerűen a tervek és az elképzelések iszonyatos mennyiségűek, a pénz pedig borzasztóan véges. Tehát igazából pont fordított a helyzet, jelenleg erre túl kevés a pénz.

Elnöki zárszó

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Más kérdés, észrevétel nincs, így megköszönöm Vámosi Oszkár úrnak a beszámolót. Nagyon hasznos ismertetőt hallottunk, számos kérdés megválaszolásra került, sok ügyben nehézségek megfogalmazására, illetve a várakozások, remények megfogalmazására került sor. Biztos vagyok benne, hogy a bizottság figyelemmel fogja kísélni, hogyan teljesülnek azok az elképzelések, amelyekkel kapcsolatban most még nincs kézzelfogható bizonyíték arra, hogy ezek valóban úgy teljesülnek, ahogyan azok az elképzelésekben és a beszámolóban szerepeltek.

Mindenképpen nagyon hasznosnak és fontosnak tartom azt a javaslatot, hogy ez év vége felé térjünk vissza erre a kérdésre még egyszer, és tekintsük át, hogy azok az elképzelések, tervek, várankozások, amelyek itt is elhangzottak, az év végére hogyan tudnak teljesülni, és hogyan teljesít az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség a feladatai területén.

Abban a reményben, hogy még az idén újra látjuk egymást ebben a körben, köszönöm Vámosi úrnak és kollégáinak a megjelenést, a bizottság tagjainak pedig a részvételt a bizottság ülésén. Mai bizottsági ülésünket lezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 55 perc)

Jávor Benedek
a bizottság elnöke

Dr. Nagy Andor
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Gálné Videk Györgyi